

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

๕๕
ครั้งที่ ๓๒/๒๕๑๖ (สามัญ)

๓. รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๑๖ (สามัญ) ๕๖๒
๔. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอากรมฤตกและ
การรับมฤตก ๕๖๒-๖๓๐
๕. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๖ และตั้งกรมวิชาการ
วิสามัญพิจารณา ๖๓๐-๖๓๙
๖. ตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกา และประธานคณะ
กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ๖๔๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๒/๒๔๗๖ (สามัญ) สมัยที่ ๒
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

สมาชิกมาประชุม ๑๒๓ ท่าน
รองประธานที่ ๑ ยังไม่มา รองประธานที่ ๒ จึงดำเนินการประชุม
แทนรองประธานที่ ๑

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า อยากจะถามท่านคณะกรรมการ
พิจารณา รายงานการประชุมครั้งที่ ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ และ ๑๐ ว่าได้ทำไป
แค่ไหน จะรับรองได้หรือยัง

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์ กล่าวว่า รายงานครั้งที่ ๕ กับที่ ๖ รับรอง
ได้แล้ว นอกนั้นยังขาดของ ขอให้รอไปก่อน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดมีข้อที่จะคัดค้าน
รายงานครั้งที่ ๕ และ ๖ บ้าง ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านจะถือว่า...

หอดวงวนิธิปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูลนคร กล่าวว่า ครั้ง
ที่ ๕ ข้าพเจ้ายังหาอ่านไม่ได้

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าววา รายงานการประชุมครั้งที่ ๕ ได้ตรวจเสร็จแล้ว แต่ทว่าวางให้สมาชิกอ่านบ้ายไปหน่อย

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา มีแต่ครั้งที่ ๖ และ ๗ ครั้งที่ ๕ ไม่เห็น หาอ่านไม่ได้

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา จะว่าอย่างไร

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าววา เมื่อมีสมาชิกคัดค้านเช่นนี้ ก็ขอให้รับรองแต่เพียงครั้งที่ ๖ ครั้งเดียว

นายเจือ ศรียามัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา ข้าพเจ้าขอแก้หน้า ๘ บรรทัดที่ ๘ ขอแก้เป็น ๕๕๐,๐๐๐

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าววา ตัวเลขจำนวนนี้ ถ้าสมาชิกจะขอแก้ ต้องขอลอนจำนวนเก่าออกเสียก่อน เพราะสมาชิกได้พูดเช่นนั้นขอเดชะก็คดอย่างนั้น และกรรมาธิการก็ทำได้เช่นนั้น เพราะท่านพูด ๕๕,๐๐๐ ถ้าจะขอแก้ ก็ต้องลอนค่าเก่า และขอเพิ่มค่าใหม่ลงไป

นายเจือ ศรียามัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา ข้าพเจ้าขอลอนและขอเติมดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา ขอแก้ ๕๕,๐๐๐ เป็น ๕๕๐,๐๐๐ ใครจะขัดข้องบ้าง ถ้าไม่มีใครขัดข้อง ก็เป็นอันว่าแก้ได้ตามนั้น เมื่อไม่มีใครขัดข้องอีก ค่อยไปหาพเจ้าจะถือว่าสภา ฯ รับรองแล้ว คราวนี้จะได้ดำเนินการปรึกษาหารือถึงเรื่องพระราชบัญญัติอากรมฤคกซึ่งได้ค้างมาแต่

เงินก่อน จบมาตรา ๓๕ นี้ ต่อไปมีสำเนาขอแปรญัตติมาตราที่ ๘
ที่ ๓๒ ที่ ๓๓ ซึ่งได้ผ่านมาแล้ว ถ้าเช่นนั้นมาตรา ๘,๓๒,๓๓ ที่ขอแปร
๓๕ ๕ ๕ ๕ มาตรา ๓๕ มีผู้ขอแปรญัตติหลายคนด้วยกัน

เลขาธิการสภา ฯ อ่านคำแปรญัตติของนายมงคล วิเศษศิริ ว่า
“มาตรา ๓๕ จำนวนเดิม ๒๕,๐๐๐ บาท นั้น ขอเสนอเป็น ๒๐,๐๐๐ บาท
โดยข้อความดังนี้ ‘มาตรา ๓๕ เมื่อบุคคลใดตายแต่ปรากฏว่า ค่าของ
มรดกมีจำนวนรวมกันเกินกว่า หรือน่าจะเกินกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท ท่าน
ให้ผู้จัดการมรดกแจ้งความ ฯลฯ’ ต่อไปตามเดิม และขอ
ขอร้องคุณกวีศักดิ์ชากร มีว่าก.บรรพัตที่ ๔ ‘ตามแบบที่กำหนดไว้’ ไม่มี
แบบค้ำท้ายพระราชบัญญัติฯ และมีได้กำหนดว่าแบบนี้ใครเป็นผู้
กำหนดจึงขอเสนอให้เพิ่มความให้ชัดเจนว่า ‘ตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง กำหนดไว้’ ข. ความในมาตรา นี้ ดูเหมือนจะกล่าว
เฉพาะผู้จัดการมรดกซึ่งอยู่ในสยาม ซึ่งให้แจ้งความตายใน ๓๕ วัน
ถ้าหากว่ามีผู้จัดการมรดกตามพินัยกรรม เป็นบุคคลผู้อยู่ในต่าง
ประเทศย่อมไม่สามารถจะแจ้งความตายใน ๓๕ วันได้ แม้มาตรา ๔๗ ซึ่ง
เป็นบทลงโทษจะกำหนดยกเว้นไว้ว่า ‘เว้นไว้แต่จะมีเหตุสุดวิสัย’ ก็
ยังเห็นว่าไม่เป็นการทำให้ความในมาตรา ๓๕ นี้ บังคับได้ชัดเจน จึง
เสนอให้เพิ่มความค้ำท้ายบรรพัตที่ ๗ แห่งวรรค ๑ ให้ชัดเจน ว่า
‘ถ้าผู้จัดการมรดกทราบในขณะที่อยู่ต่างประเทศ และผู้จัดการมรดก

ได้ร้องขอ ท่านว่าพนักงานที่ราคาจะขยายเวลาที่กำหนดได้ข้างต้นนั้น
ออกไป ตามที่เห็นควรก็ได้ แต่มีให้เกิน ๓ เดือน นับแต่วันตาย”

หหลวงวิจิตรวาทการ กล่าวหาว่า ขอโทษ ขอให้ตกลงในเรื่อง
จำนวนเงินก่อน ^๕ เวदानมัญญัติข้อนี้หรือไม่ ที่เกี่ยวกับจำนวนเงิน

เดชาธิการสภา ฯ กล่าวหาว่า มีของขุนนิรันดร์ชัย

ร.อ. ขุนนิรันดร์ชัย กล่าวหาว่า ข้าพเจ้าขอแก้จำนวนเงิน

๒๕,๐๐๐ บาท เป็น ๓๐,๐๐๐ บาท

เดชาธิการสภา ฯ อ่าน คำแปรญัตติของขุนนิรันดร์ชัย ว่า “ใน

มาตรา ๓๕ กับ ๓๒ ขอแปรญัตติแก้จำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ เป็น
๓๐,๐๐๐ บาท”

หหลวงวิจิตรวาทการ กล่าวหาว่า ในเรื่องจำนวนเงินนี้ คณะ
กรรมธิการ^๕ขอแสดงว่า จะแก้เป็นเท่าไรนั้น กรรมธิการไม่มีข้อขัดข้อง
เพราะเหตุว่าในการที่ร่างมา ๒๕,๐๐๐ บาท ก็เป็นนโยบายของสภา ฯ
ก่อนที่จะได้ให้ไว้ ถ้าหากว่าสภา ฯ นี้จะแก้ไขจำนวนเงินเปลี่ยนแปลงไป
อย่างไร ก็สุดแต่สภา ฯ จะเห็นสมควร

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวหาว่า เจ้าของญัตติจะอภิปราย
อะไรอีกบ้าง

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเจษย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวหา
เรื่องแก้ น ^๕ ก็ขอว่าตามความเห็นของข้าพเจ้า เห็นว่าการที่จะตั้งอัตราเก็บ

ในจำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ เงินที่ได้นั้นเห็นจะได้ไม่เท่าเดีย เพราะเหตุว่า
 คนซึ่งจะมีเงินจำนวนเท่านั้น ถ้าหากว่าในพระนครนี้ พอจะหาได้อยู่บ้าง
 แต่กว่าพุดถึงจังหวัดหนองคายแล้ว ยังมองไม่เห็นใครเลยที่จะมีทรัพย์
 สัมบัติถึง ๒๕,๐๐๐ เพราะเหตุว่าเมื่อออกกฎหมายไปแล้ว ก็จำเป็นต้องมี
 เจ้าพนักงานใหม่ เงินซึ่งจะได้จากอากรนั้น จะไม่คุ้มกับการใช้จ่ายใน
 การนั้น เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจะถือเอาจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท
 ดังที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวนั้นเป็นเกณฑ์

ร.อ. ขุนนิรันดรชัย กล่าวไว้ สำหรับในมาตรา ๑๕ ที่ข้าพเจ้า
 เสนอมานั้น มีเหตุผลคือว่า อัตราที่วางไว้ ไม่ใช่เป็นอัตราทั้งหมด
 เมื่อไร เราได้หักจำนวนเงินจากมาตรา ๑๓ ออกเสียแล้ว นอกจากนั้น
 ทรัพย์สินต่าง ๆ ที่จะประเมินตัวราคานั้น เรามีหลักฐาน ส่วนทรัพย์สินอันอาจ
 หักได้ยิ่งได้ เช่นทองรูปพรรณ ข้อ ๒ เราเก็บส่วนร้อยละเพราะ
 ที่เกินอัตราจำนวนนี้ เช่นจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ เราเก็บอากรเพียง ๒ บาท
 เท่านั้น ก็แปลว่าคนมีเงิน ๓๐,๓๐๐ บาท เสียอากร ๕ บาท ประการ
 ที่ ๓ นั้น ในประเทศสยามเราไม่ใช่มีมากมายนัก จะมีได้ก็แต่ในกรุงเทพฯ
 เป็นจำนวนน้อย ยิ่งหัวเมืองด้วยแล้ว ยิ่งไม่มีเลย เราออกอากรมฤคก
 ก็เพื่อเราจะเอารายได้ที่ออกไปแล้ว แต่ก็ยังไม่พอใช้ จะเป็นผลร้ายแก่เรา
 ภายหลัง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวไว้ ท่านผู้ใดจะออกความเห็น
 ในเรื่องนั้นบ้าง

นายมิ่ง เถาเทรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่
 ตามที่คณะกรรมการกำหนดจำนวนมฤตกั้ง ๒๕,๐๐๐ บาท ไม่ต้อง
 เสียกรมฤตกนนชอบแล้ว เพราะว่าคนที่มีทรัพย์สินต่ำกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท
 นั้นจัดว่าฐานะพอดี ๆ เท่านั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า นโยบายของประเทศเรา
 คงต้องการพดเมืองของเรามีฐานะดี พอให้ได้รับความสุขทั่วกัน ถ้าจะ
 เก็บตามที่สมาชิกเสนอมานั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเด็กรวยน้อย คืออย่าง
 คนที่มีทรัพย์สิน ๒๕,๐๐๐ บาท นั้นอาจต้องมีที่ดิน บ้านช่องและเครื่องมือ
 ทรัพย์สินพอดี ๆ ถ้าจะนับเงินที่แท้จริงแล้วเกือบจะไม่มีเลย ถ้าจะเก็บแต่คน
 ที่มีค่ากว่า ๒๕,๐๐๐ บาทแล้ว นับว่าเป็นการลำบากแก่เขามาก ทรัพย์สิน
 ที่มีแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๕,๐๐๐ นั้น ถ้าจะประกอบการอาชีพอะไร ๆ
 อย่างมาก เดือนหนึ่งจะมีกำไรราว ๑๐๐ ถึง ๑๕๐ บาทเท่านั้น นับว่า
 พอดีก็จะให้ความสุขแก่ครัวเรือนเท่านั้น อีกอย่างหนึ่ง เราพยายามจะ
 ให้ฐานะของคนเรามีลดทรัพย์สินไม่ใช่หรือ ถ้าเช่นนั้นคนรวยก็
 คนที่มีทรัพย์สินต่ำกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท อีกประการหนึ่ง เป็นการกระทบ
 กระเทือนหลายอย่าง เช่นประเทศสยามเรา คนมีเงินต่ำกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท
 นั้น มีคนหลายชาติหลายภาษาที่มมีเท่านั้น สันนิษฐานว่า ถ้าเราเก็บแต่คนที่มี
 ค่ากว่า ๕,๐๐๐ บาทลงมาแล้ว ถ้าบุคคลเหล่านั้นเจ็บป่วยจนตาย ญาติ
 ของเขาจะเอาเงินตั้งเงินออกนอกประเทศไปเสียแล้วก่อนวันตาย เรา
 จะเก็บ อะไรกับเขา ผลที่สุดการเก็บนั้นก็จะไร้ผลเท่านั้น ผลร้ายก็จะตก

อยู่กับประเทศ ในการที่เขาจะตั้งธนาคารพาณิชย์ เพราะว่า ถ้าทุนเขาอยู่
 จะได้ ใ้ที่ทุนนั้นหมุนเวียนให้ได้ประโยชน์แก่ประเทศ อีกประการหนึ่ง
 พูดถึงคนเราแล้ว โดยมากไม่ค่อยจะยินดีที่จะเสียอากรนั้น ถ้าจะเก็บ
 เช่นที่เวลานี้แล้ว คนมีทรัพย์สินในระดับนั้น อาจจะได้เงินได้เป็นมรดก
 แต่ให้แก้ทางภาษีเราจะไปเก็บแก่เขาอย่างไร ผลว่าจะอยู่ที่แก่ประเทศ
 อีก ในการที่ไม่หมุนเวียน ขอให้ตัวที่ครองดูแล ถ้าเขาไม่บอกให้เราทราบ
 ถนัดที่เราออกพระราชบัญญัติอากรมรดก ก็เพราะเราต้องการเงินของ
 กองมรดกที่แท้จริง ๆ ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศ กฎหมายนั้นคง
 ไม่เพียงแต่จะทำความลำบากให้แก่คนที่มั่งเงินถึง ๒๕,๐๐๐ บาท และ
 ๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นคนกลางนั้นเลย ขอท่านประธานสภา ฯ และ
 สมาชิกทั้งหลายจงใคร่ครวญดูให้ละเอียด

เจ้าพระยามุนษิมนตรี ประธานกรรมาธิการ กล่าวว่่า ก่อนที่
 สภา ฯ จะลงมติ ข้าพเจ้าขอเตือนให้ทราบถึงหลักการที่กรรมาธิการ
 กำหนดเงินนี้ แม้ได้มีจำนวนที่สภา ฯ ชั้นเดิมได้กำหนดเป็นหลัก
 ไว้แล้วในจำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท ถึงแม้จะอย่างนั้นก็ดี เรายังได้
 ปรึกษากันต่อมาในข้อที่ว่า การเก็บเงินนี้จะยังขาดทุนเพราะตั้งเจ้าพนักงาน
 นี้ ได้พูดกันมาแล้วในการเก็บอากรมรดกนี้ ถ้าแม้ว่าจะตั้งเจ้าพนักงาน
 แล้ว อย่างไรก็ตาม ขาดทุน เพราะเหตุว่า คนมั่งมีไม่ใช่ตายทุกวัน
 นาน ๆ จึงจะตายสักที แต่เป็นกิจการในหน้าที่ของกระทรวงการคลัง

แต่ในขณะกรรมวิธีการได้พูดกันว่า ถ้าจะใช้เจ้าหน้าที่ประเมินหรือ
 เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสรรพากรจังหวัดที่ราคา เจ้าพนักงาน
 ประเมินใช้คนต่ำรับเก่า ถ้าขอตั้งคนต่ำรับใหม่ อย่างไรก็ตามก็ต้องขาดทุน
 แน่ เพราะขายไม่ใช้ขายทุกวันในส่วนเรื่องอัตรา ถ้าเกิน ๒๕,๐๐๐ แล้ว
 จึงเก็บ ตามรูป^๕ใบได้เรียงตัว ถ้าแม้ว่าบางที่จะลดความเห็นของสมาชิก
 เป็นอัตราอย่าง^๕ไรๆก็ได้ เป็นต้นว่า ๒๕,๐๐๐ ไม่เก็บ แต่มากกว่าเงินไม่
 จึงเก็บ เมื่อปรึกษาต่อไปแล้ว อาจจะเป็นว่า ๒๕,๐๐๐ ไม่เก็บ ด้วย
 เหตุอย่าง^๕น^๕ก^๕เป็นได้ ในครั้ง^๕นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจะลงมติเพียงว่า
 ๒๕,๐๐๐ เป็นข้อ^๕ที่จะไม่ควรเสียภาษีได้หรือไม่เสียก่อน กัด

ร.ต. กัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว^๕ว่า ตาม
 ที่สมาชิก ๒ ท่านได้ ข^๕แจ้งมา^๕แจ้งเมื่อ^๕คะ^๕ถ^๕นั้น บอกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท
 เป็นจำนวนมากมาย เพราะเกรงว่าจะขาดทุนดังที่ประธานกรรมวิธีการได้
 ข^๕แจ้งมา^๕แจ้งแล้ว แต่ว่า สำหรับ ๓๐,๐๐๐ บาทที่สมาชิกได้เสนอมาแล้ว
 ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย เพราะถ้าเราเก็บ ๒๕,๐๐๐ บาท ก็น่ากลัวจะขาดทุน
 หรือมีอันตราย^๕ขาดทุนอย่างอื่น แม้จะไม่เสียอย่างขาดทุนก็ต้องเสียค่า
 กระดาษหรืออะไรๆไม่ได้ เพราะว่าสำหรับจังหวัดที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทน
 อยู่ คือจังหวัดพัทลุง แม้แต่ ๓๐,๐๐๐ บาทก็ไม่มีใคร ข้าพเจ้าขอ
 รับรอง^๕แน่ๆ ไม่มีจำนวนถึงหมื่นบาท เลยสักคนเดียว ขอให้^๕เป็น
 ๓๐,๐๐๐ บาท

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวว่า ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอแปรญัตติ ให้เก็บจำนวนเงิน
 ๒๐,๐๐๐ บาทคือ ตามจำนวนเดิมของกรรมาธิการตั้ง ๒๕,๐๐๐ บาท บัดนี้
 มีท่านสมาชิกขอแปรให้เป็น ๓๐,๐๐๐ บาท ส่วนแปรญัตติของข้าพเจ้าก็
 เพื่อเหตุผลที่ว่า ตั้ง ๒๐,๐๐๐ บาทเป็นเกณฑ์ โดยเหตุที่ว่า ในมาตรา ๑๕
 ของเรามุ่งกันว่า เมื่อมีคนตายลงและปรากฏหรือน่าจะปรากฏแล้ว ก็เจ้า
 พนักงานเข้าไปเกี่ยวข้อง ในการที่เจ้าพนักงานไปเกี่ยวข้องนี้ ถ้าเรา
 ปรากฏแต่เพียง ๓๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น การเกี่ยวข้องอาจจะได้ผล
 อะไรเลย เพราะว่า คนตาย เราย่อมให้อำนาจค่าทำศพ ๕,๐๐๐ บาท
 เรายังยอมให้ผู้พยาบาลอีก คนละ ๓,๐๐๐ บาท ถ้าปรากฏว่ากองมฤตก
 ไม่ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท การจำหน่ายอย่างนั้นอาจไม่คุ้ม ไม่อยู่ในข่ายที่
 ต้องเสียภาษี คิดลงว่าเจ้าพนักงานเข้าไปเกี่ยวข้องโดยไม่ได้ผลอะไรเลย
 เสียประโยชน์เปล่าๆ ข้าพเจ้าจึงเสนอว่า ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นจำนวนที่งาม
 มาก และเหมาะโดยทั่วไป ถ้าสูงกว่านั้นไม่มีแน่ๆ ความจริงต่ำกว่า
 นั้นน่าเห็นใจว่าเราจะได้อากรเพิ่มขึ้น เราจะต้องระวังกว่า เรามีข้อ
 ยกเว้น ๕,๐๐๐ บาทในการทำศพ ผู้พิทักษ์รักษาคนละ ๓,๐๐๐ บาท
 ถ้าเราเกี่ยวข้องในกองมฤตกที่มี ๓๐,๐๐๐ บาท เราอาจไม่ได้เสีย
 เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้พูดมาแล้ว ขอให้ที่ประชุมลงมติได้แล้ว

ขุนวรดิษฐ์รัตนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่าการออกกฎหมายเรื่องนี้ วัตถุประสงค์สำคัญของเราก็คือ จะต้องการเงินมาใช้จ่าย บัดนี้มาถึงปัญหาของท่านกรรมการกล่าวว่า หากจะเก็บ ๒๐,๐๐๐ ก็ยังขาดทุนอยู่เท่านั้นเอง หากตั้งเจ้าพนักงานลงไป เหตุฉะนี้ ก่อนที่จะลงมติในเรื่องนี้ ควรจะต้องรู้เสียก่อนว่า เมื่อออกกฎหมายไปแล้วจะต้องตั้งกรรมการหรือไม่ ถ้าตั้งเจ้าพนักงานลงไป ถ้าเราเก็บได้ ๒๕,๐๐๐ ยังขาดทุนอยู่เช่นนั้น เราจะออกกฎหมายทำไม ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ามีฐานะที่ข้าพเจ้าได้เสนอให้ลดลง ๓๐,๐๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่จะได้ประโยชน์ในการที่จะเก็บอากรนั้น พุดเนื่องไปด้วยทางจังหวัดนอก ๆ ด้วย ซึ่งท่านสมาชิกเห็นว่า ๓๐,๐๐๐ บาทนั้นสมควร ข้าพเจ้าก็เห็นสมควรด้วย แต่ข็งใจอยู่ว่า ในมาตรา ๓๒ ผู้ที่จะได้รับมฤตก ๓๐,๐๐๐ บาทนั้นมากอยู่ เพราะมฤตกเช่น ๒๕,๐๐๐ บาท เราแจกกันไป กองมฤตกเกือบถึง ๒ คราวตอนหนึ่ง ผู้ที่ได้รับคนหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงขอแปรอีกที่ว่า ผู้ที่ได้รับจากกองมฤตกเพียง ๕,๐๐๐ ก็คงเสียค่าภาษีด้วย ผู้ที่จะได้รับจากกองมฤตกนั้น คือผู้ที่จะได้รับมฤตกอีกพวกหนึ่ง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ามี เห็นที่หลังได้หรือไม่

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวต่อ
คือเก็บ ๒.๕๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท ผู้ที่ได้รับไปไม่ถึง ๓๐,๐๐๐
บาท คือ ๕,๐๐๐ บาท ก็เก็บด้วย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวต่อ นี้เรายังพูดถึงมาตรา ๓๕

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวต่อ
คือขอเข้าพิจารณาเงิน ๕๐๐ บาท ๓๒ ด้วย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวต่อ ยังไม่ถึงเวลาพูด

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวต่อ
ถ้าเห็นเงิน ๕๐๐ บาท ให้เป็น ๓๐,๐๐๐ บาท ในมาตรา ๓๕

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวต่อ มีผู้ได้อภิปรายกันมา
เห็นจะเป็นที่เพียงพอแล้ว ปัญหาอยู่ที่ว่าจะวางเกณฑ์คนค่า ๓๐,๐๐๐
บาท หรือ ๒๐,๐๐๐ บาท หรือ ๒๕,๐๐๐ บาท ตามที่คณะกรรมการ
ได้เสนอ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ออกคะแนนเสียงของกรรมาธิการ
ก่อนคือ ๒๕,๐๐๐ บาท เมื่อจะแปรญัตติก็ต้องว่าถึงว่า จะให้ออก
คะแนนเสียงว่า ใครจะมีความเห็นให้ ถัดข้อค่าเพียง ๓๐,๐๐๐ บาท ก่อน
ท่านผู้ใดมีความเห็นให้ ถัดข้อค่าเพียง ๓๐,๐๐๐ บาท ยกมือขึ้น

มีผู้มาขึ้นเห็นพร้อมด้วย ๔๐ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวต่อ ท่านผู้ใดมีความเห็นจะวาง
เกณฑ์ค่าเพียง ๒๐,๐๐๐ บาท โปรดยกมือขึ้น

สมัครเห็นพ้องด้วย ๒๘ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวหา ท่านผู้ใดมีความเห็นที่จร
วางเกณฑ์ขั้นต่ำ ๒๕,๐๐๐ บาท ยกมือขึ้น

สมัครเห็นพ้องด้วย ๓๗ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวหา ตกลงว่าขั้นต่ำเป็น
๓๐,๐๐๐ บาท

ร.อ. ชูนิรันดร์ชัย กล่าวหา เมื่อได้แก้ความในมาตราแล้ว
ก็ขอให้แก้ในพิกัดที่ ๓ ด้วย เพราะมันเป็นเรื่องเดียวกัน

เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาอยู่นั้น พ.ร.ต. พระยาศรียุทธเดวี ร.น.
รองประธานที่ ๓ ได้มาถึง และเข้ารับหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม
และดำเนินการประชุมต่อไป

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวหา เอา จำไว้

นายมีง เดาทเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวหา
การที่ลงมติเมื่อก่อนมีความพัวพันกันอยู่ คือ ๓๐,๐๐๐ บาท มี ๔๐
๒๐,๐๐๐ บาท มี ๒๘ ๒๕,๐๐๐ บาท มี ๓๗ คนที่ลงมติไปในทาง
๒๐,๐๐๐ กับ ๒๕,๐๐๐ ยังพัวพันกันอยู่ แต่ลงคะแนนไป ๒๐,๐๐๐ แต่
เข้าใจไป ๒๕,๐๐๐ แต่ว่าเรื่องนั้นควรจะเห็นด้วยกับ ๒๐,๐๐๐ บาท ขอ
ได้โปรดพิจารณาตุ๊กที่ เพราะว่าเป็นความกำกวมกันอยู่

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวคือ ก่อนที่ประธานจะได้ให้คำ
 มติ นั้น ได้ให้ตั้งปัญหาเสีย ๓ ข้อ สมาชิกควรจะแน่ใจว่า ควรจะ
 เอาอย่างไหนแน่ เพราะฉะนั้นเท่าที่ประธานได้ตัดสินใจไปแล้ว เป็นอัน
 ชอบแล้ว

เดชาภิการสภา ฯ อ่านคำแปรญัตติของนายไสว อิศรประสา
 มาตรา ๓๕ บรรทัดที่ ๓-๔ ข้อคัดค้านว่า “แห่งท้องที่ที่บุคคลนั้นตาย”
 เพราะจะเป็นการยากแก่ผู้จัดการมรดก ถ้าผู้ตายไปตายในท้องที่อื่นซึ่ง
 อยู่ห่างไกลกับท้องที่ผู้จัดการมรดกตั้งสถานที่อยู่ ในบรรทัดที่ ๖
 ระหว่างคำว่า “บอกกล่าว” และ “นั้น” ให้ตัดคำว่า “ตั้งจำมา
 แล้ว” เพื่อรวมความว่า ผู้ตายจะตายในประเทศสยามหรือตายนอก
 ประเทศ ก็ให้ผู้จัดการมรดกบอกกล่าวการตายไปยังพนักงานตุลาการ
 แห่งท้องที่ซึ่งผู้จัดการมรดกตั้งสถานที่อยู่ ดังนี้ มาตรา ๓๕ คงมีใจ
 ความว่า “เมื่อบุคคลใดตายและปรากฏว่าค่าของมรดกมีจำนวนรวม
 กันเกินกว่า หรือน่าจะเกินกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท ท่านให้ผู้จัดการมรดก
 แจ้งความตายต่อพนักงานตุลาการภายใน ๓๕ วัน ตามแบบที่กำหนดไว้
 แก่ผู้ตายในต่างประเทศ กำหนดเวลาสำหรับทำคำบอกกล่าวให้ นับ
 ตั้งแต่เวลาที่ผู้จัดการมรดกทราบในสยาม คำบอกกล่าวตั้งจำมาแต่นั้น
 ให้ส่งไปยังพนักงานตุลาการแห่งท้องที่ ซึ่งผู้จัดการมรดกตั้งสถานที่อยู่”

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้ขอแปรญัตติคัดค้านว่า
“แห่งท้องที่” ในบรรทัดที่ ๓ อ่านว่า “ท่านให้ผู้จัดการมฤตก
แจ้งความตายต่อพนักงานตำรวจแห่งท้องที่ซึ่งบุคคลนั้นตาย ใน ๑๕ วัน”

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่ามีเหตุอันนอก

นายไฉฉว อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรศรีโลก กล่าวว่ามี
ที่ให้ขอตัด “แห่งท้องที่” ที่บุคคลนั้นตายอาจเกิดยุ่งยากขึ้นได้ เช่นผู้
ตายอยู่กรุงเทพฯ ไปกระเสียที่เชียงใหม่ เช่นนี้ เกิดไปตายที่นั่นเจ้า
ผู้จัดการมฤตกมีต้งไปแจ้งความที่เชียงใหม่ด้วยหรือ ตามความเห็น
ของข้าพเจ้า เห็นว่าผู้จัดการมฤตก ก็ควรแจ้งความแก่เจ้าพนักงาน
ตำรวจแห่งสถานที่ที่เขาต้งภูมิดำเนาอยู่

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีท่านกรรมการจะขัดข้อง
หรือไม่

เจ้าพระยามหเมศร์ ประธานกรรมการ กล่าวว่าการแจ้ง
การตายนั้น ถ้าไม่ได้บอกแก่ท้องที่ที่ตายแล้ว จะบอกกันที่ไหน
แต่มีกฎหมายที่บอกไว้ว่าให้แจ้งแก่ที่ซึ่งมีสำมะโนครัว แจ้งในสถานที่
ที่ตายเท่านั้น คำว่าภูมิดำเนานั้น แปลว่าอะไร อย่างไร เจ้าพนักงาน
ตำรวจจะให้แจ้งแต่ภูมิดำเนาอย่างไร เช่นไปเข้าห้องแถวอยู่เชียงใหม่
แต่ของอยู่กรุงเทพฯ แต่มีภูมิดำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ด้วย จะไป
เรียกว่ามีภูมิดำเนาอยู่เชียงใหม่ก็ได้ การแจ้งนี้ เพียงแต่แจ้งการ

ตายเท่านั้น ไม่ใช่เกี่ยวกับการตีราคา เป็นวิธีการทุกอย่างเดียว เมื่อ
สภาฯ มอบให้คณะกรรมการพิจารณาไปร่างแล้ว พดความน้อยๆ ที่จะมี
แก่น เห็นจะวนเวียนกันไม่รู้จักแต่จกจรอดกันที่

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอแปรญัตติว่าตามที่เสนอนั้น จะควรรับไว้หรือไม่ควรแก้
เสียก่อน ที่เสนอมาทงหมด

หลวงชะเงวส์ศักดิ์สงคราม รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าจะได้ให้ตั้งมติว่า
คำที่สมาชิกขอแก้ นั้น มีสมาชิกเสนอว่า ให้ขอความเห็นเสียก่อนว่า
จะควรแก้หรือไม่ควรแก้ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ โปรดยกมือขึ้น
ที่ประชุมตงมติ ไม่ให้แก้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในบรรทัดที่ ๓ มีว่า “แห่งท้องที่” ขอแก้เป็น “ซึ่ง”
เพราะกรรมการพิมพ์ “ซึ่ง” ไว้ในตอนดังกล่าวว่า “ซึ่ง” เพราะ
ฉะนั้นเพื่อให้เหมือนกัน และถ้ากรรมการไม่ขัดข้องก็ขอแก้ ถ้าขัดข้อง
ก็จะขอถอน

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมการไม่ขัดข้อง
เพราะเช่นนั้นแก้ไขได้ ในบันทึกที่ ๖ ระหว่างคำว่าบอกกล่าว ให้เติม

คำว่า “ตั้งกล่าวมาแล้ว” ต่อไป ประมุขคดีของ นายไฉว
อินทรประชาอีก

นายไฉว อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าววา
เมื่อไม่แก้ตามที่ข้าพเจ้าเสนอไปแล้ว ก็ขอถอน

ทำกรแทนประธานสภา ฯ กล่าววา เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะถือ
ว่าญัตตินี้ได้ยอมให้ถอนไปแล้ว และในบรรพตที่ ๕ นั้นเอง ขุนสุคนธ์
ขอแกวว่า “ตามแบบที่กำหนดไว้” เป็น “ตามที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังกำหนดไว้”

ขุนสุคนธ์วิทักษาทร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าววา
ความจริง ในเรื่องข้าพเจ้าขอประมุขคดีเพราะคำว่า “ตามแบบที่
กำหนดไว้” นี้เป็น “ตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้
กำหนดไว้” ก็ด้วยเหตุผดว่า ถ้าพิจารณาที่ตามตัวอักษรในมาตรา
คำวา “ตามแบบที่กำหนดไว้” นี้ ต้องมีแบบต่อท้ายพระราชบัญญัติ
นี้ด้วยเป็นหลักฐาน ในท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่มีแบบไว้ เป็น
หน้าที่ของรัฐมนตรีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จะต้องเติมแบบขึ้น จึงได้ ให้เติม
ความเช่นนั้น

พระยามานวราชเสวี กล่าววา ตามที่ท่านสมาชิกท่าน ข้าพเจ้า
ก็เห็นใจอย่างยิ่ง เพราะว่ากฎหมายต้องการมีหลักตามแบบเดิม เพราะ
เหตุว่ามาตรา ๕ นี้มีความคุ้มครองพอแล้ว ถ้าจะเขียนให้ชัดก็ไม่จำเป็น

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า พอใจหรือยัง เท่าที่
กรรมวิธีการอธิบาย

ขุนด้คนชวทศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่่า
จริงอยู่ ตามมาตรา ๔ มีความน่าจะมีบังคับให้กระทำอย่างหนึ่งอย่างใดได้
แต่ว่่า ในข้อความที่บัญญัติเช่นนั้น เช่นอย่างพระราชบัญญัติสุราเก่า
เป็นต้น ซึ่งมีแบบกำหนดไว้ที่เดียว แต่ว่่ามาในร่างนี้ไม่มีแบบกำหนด
ต่อท้าย จะให้เข้าใจเช่นนั้นไม่ได้ แต่ว่่าเมื่อที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างไร
ก็แล้วแต่

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า เขาจะ ข้าพเจ้าจะตง
มติให้ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ตามที่ผู้เสนอมา โปรดยกมือขึ้น
ที่ประชุมตงมติว่าไม่ควรแก้ ให้คงไว้ตามรูปเดิม

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ผู้เสนอคนเดียวกับเมื่อคน
ขอเดิมความต่อท้ายวรรคที่ ๓ แห่งมาตรา ๕ ว่า “ถ้าผู้จัดการทราบใน
ชณะที่อยู่ในต่างประเทศ และผู้จัดการมอดกได้ร้องขอ ท่านว่่า
พนักงานตรวจราคาจะชวยยเวลา ซึ่งกำหนดไว้ข้างต้นออกไปตามที่สมควร
ก็ได้ แต่ไม่ให้เกิน ๓ เดือน นับแต่วันตาย”

ขุนด้คนชวทศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่่า
ความประสงค์ในการขอแก้เช่นนั้น ได้เขียนไว้บ้างในคำเสนอแล้ว คือว่่า

ตามพระราชบัญญัติ^๕ พุทธะเพราะข้อความที่ปรากฏว่า ผู้จัดการมฤตก^๕
ที่ตั้งไว้ แต่ถ้าหากว่าเมื่อผู้จัดการมฤตกตามพินัยกรรม บังคับให้บุคคล
คนหนึ่งคนใดจัดการมฤตก และบุคคลนั้นอยู่ในต่างประเทศ ในขณะที่
ที่บุคคลเกิดตายขึ้น ตามธรรมดาแล้ว บุคคลอื่นจะไม่มีสิทธิเป็นผู้
จัดการมฤตก แม้มีบุคคลที่ตั้งไว้ ในพินัยกรรมชัดเจนแล้ว จึงเป็น
ที่สงสัยว่า อายุเวลาที่กำหนดแจ้งความเจตตายนั้น จะไม่เป็นผลบังคับ
ได้ทั่วไป จึงขอแปรญัตติเพิ่มเติมข้อความเหล่านั้นตาม^๕

เจ้าพระยามุนษนตรี ประธานกรรมการ กล่าววา ในเรื่อง^๕
เป็นแต่เพียงแจ้งความตาย ไม่ใช่จัดการมฤตกอย่างหนึ่งอย่างใด จึงแจ้ง
ความตายให้เจ้าพนักงานทราบ และที่ได้กำหนดในมาตรา ๑๕ ไว้แล้ว
เผชิญไปต่างประเทศ ก็ยังมีมาตรา ๑๖ ว่า ใครที่ครอบทรัพย์อยู่
แจ้งก็ได้

ขุนสุนทรวิศิษฏษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าววา
ในมาตรา ๑๖ ที่ประธานกรรมการได้กล่าววา ถ้าหากมีใครครอบครอง
ทรัพย์แจ้งก็ได้ ความจริงอันนี้พูดถึงว่า ไม่มีผู้จัดการมฤตกตาม
พินัยกรรม แต่ตามคำสั่งของศาล ไม่ใช่ว่ามีอยู่แล้วจัดแจ้งได้
เพราะมีผู้จัดการโดยตรงแล้ว ใครอื่นจะมีอำนาจจัดแจ้งนั้น ในเรื่อง
บอกถึงแจ้งความตาย ผู้พูดหมายความว่า แจ้งความตายเช่นนั้น
แล้ว ก็ความเรื่องแจ้งความตายก็มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนแล้ว เหตุใด

ในหนังสือบอกไว้ว่า แจ้งความตายนควยเก่า จึงขอทราบหลักการ
นควย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวอ้าง ท่านผู้ใดเห็นว่า ควร
ให้เต็มตามที่ผู้ประณัติคดีเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

ที่ประชุมตกลงไม่แก้ ปัดอยู่ได้ความเดิม

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์
กล่าวว่า จำนวนที่เสนอไว้ นั้น มาจากมาตรา ๑๕ และมาตรา
๑๕ ที่ประชุมได้ลงมติให้เป็นอย่างหนึ่งแล้ว ก็ขอถน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวอ้าง ในมาตรา ๑๖ มีความ
ซึ่งได้แก่ตามมาตราอื่นแล้ว คือราคาเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท ที่แก้ไข
แต่จะเป็น ๓๐,๐๐๐ บาท มาตราฉบับนั้นว่าแก่ตามที่ได้ มาธิกขอแก้
ความในมาตรา ๑๖ วรรคสุดท้ายคือ แก้คำธรรมเนียมการร้องขอ
ค่าธรรมเนียมการร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมฤตกนั้น ท่านให้หักจาก
ของมฤตกคือเมื่อของมฤตกนั้นต้องเสียภาษี

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมาธิการ กล่าวอ้าง เสนอ
ของมฤตกนั้น ผู้จัดการมฤตกนั้นได้ไปตรวจสอบแล้ว ไม่เก็บอากร
แล้ว ค่าธรรมเนียมใครจะเป็นผู้เสีย

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวอ้าง
เมื่อเช่นนั้นรัฐบาลต้องเป็นผู้เสียค่าธรรมเนียม ที่บัญญัติเช่นนั้น ก็ขอ

นั่งกันการแกงกันได้ ครั้นคำดัดบดสวนปรากฏว่ามีทรัพย์สินอยู่ ๘,๐๐๐ บาท
ไม่ได้จำนวนตามที่จรรยาเมื่อเจ้าพนักงานเป็นผู้ผิด รัฐบาล
ก็ต้องรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมจึงจะยุติธรรม เราเป็นรัฐบาลจะไป
ผู้เชิญราษฎรไม่ได้

พระยาศรีสุทนต์ไพศาล กล่าวหา ในข้อนี้ ข้าพเจ้าอยากจะ
อธิบายถึงวิธีการ การที่มาร้องขอต่อศาลขอให้ทำอะไรเกี่ยวข้องต่อ
กองมฤตก ตามปกติจะต้องหักจากกองมฤตกที่นั้น ที่อื่น ๆ ไม่เห็น
มีธรรมเนียมที่ร้องขอให้จัดการให้เป็นประโยชน์แก่กองมฤตก ยิ่งใน
เมืองอังกฤษแล้ว ทรัพย์สินมรดกของผู้ตายจะถูกทำอะไรเกี่ยวข้อง
ลงไปไม่ได้ จนกว่าต้องมีผู้จัดการมา ระเบียบที่จัดการไพศาล
พวกนักจัดการอยู่อย่างนั้น และจะฟ้องร้องว่ากล่าวกันไม่ได้ เพราะผู้
จัดการทำเพื่อประโยชน์แท้ๆ ไม่ได้จัดการเพื่อประโยชน์อะไรเลย

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวหา
จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกแกงนั้นเกิดความเดือดร้อนเสียหายขึ้นในข้อนี้ข้าพเจ้า
เห็นว่า เมื่อปรากฏว่าเจ้าพนักงานแกง ก็เป็นหน้าที่ของผู้ที่ไต่รับ
รับความเสียหายที่จะฟ้องร้องได้ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นไม่สมควรที่
จะแก้ไข

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหา
ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า การจัดตั้งผู้จัดการมฤตก

เพื่อประโยชน์แก่กองมฤตกนนี้ สำหรับข้าพเจ้าเป็นผู้แทนคนบ้านนอก
 เห็นว่าตามศาลบ้านนอกไม่มีผู้จัดการมฤตกก็จัดการกันเองได้ ความ
 ประสงค์นี้ เพื่อเก็บภาษี ส่วนซึ่งธมาธิกผู้หนึ่งบอกว่า เมื่อเจ้า
 พนักงานแกลง ก็ให้ไปฟ้องร้องที่ศาล ข้าพเจ้าเห็นว่าแกลงหรือไม่
 แกลงนั้น รู้กันได้ยากในข้อเท็จจริง ใครจะไปจับกันได้ เมื่ออ้าง
 เหตุสงสัยเช่นนั้น และก่อกำศกฏหมายเป็นเครื่องบังหน้าเช่นนั้นแล้ว
 ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ มีผู้เสนอว่า ค่าธรรมเนียม
 การร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมฤตกนนี้ ท่านให้หักจากกองมฤตก
 ต่อเมื่อกองมฤตกของเสียอากร ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามที่ผู้เสนอ
 นี้ โปรดยกมือขึ้น

ผู้เห็นว่าควรแกมี ๔๓ ผู้ที่เห็นว่าไม่ควรแกมี ๔๔ เสียง เป็น
 อันว่าไม่ควรแกปล้่อยไว้ตามเดิม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ มาตราที่ ๑๗ ไม่มีผู้แปล
 ญัตติ เพราะฉะนั้นเป็นผ่านไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่ มีกระบี่, จะขอคัดงกับกรมมาฉิการเอง คือ บรรพัตที่ ๒
 สุดท้าย มีแต่ความว่า "ทรวพย" แต่ดูกันที่ท้วๆไป ใช้คำว่
 "ทรวพยสัน" เพราะฉะนั้นขอให้เพิ่มเป็นว่า "ทรวพยสัน"

ร.อ. ชุนเรื่องจรัลยุทธ กล่าวว่ การปรึกษาหารือที่ ๒ ไม่
จำเป็นจะต้องเสนอให้ทง ผู้ใดต้องการจะแปรต้องเขียนเป็นหนังสือ

นายทองอินทร์ ฤทธิพนธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ที่เขียนไปแล้ว และผูกมัดแล้ว ถ้าเห็นจะไม่ได้ยิน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมวิธีการไม่ชัดจึง
มาตรา ๓๘ บรรทัดที่ ๕ ความในวรรคต้นมีว่า “ทรัพย์สินหรือหนี
สินนั้น” ขอเติมว่า “ภายในกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ วรรค
๒” เจ้าของที่แปรญัตติเชิญแดงเดี๋ยวนี้

ท.อ. พระยาวิเศษสังฆนาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
ว่า มาตรา ๓๘ ๕ พุทธโง่ยังไม่มื่อวันกำหนด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงขอแปรญัตติว่า ถ้าไม่กำหนดแล้ว บุคคลที่ได้ครอบครองทรัพย์สิน
สินของผู้ตาย อาจจะไม่ทำการแจ้งกับผู้จัดการมรดกเท่าไร ๆ ก็ได้ เพราะ
ฉะนั้นก็จะเป็นการท้วงเินซ้ำ ในที่สุดก็จะได้ผลในการเก็บภาษ่มรดก
สินส่วนที่คนอื่นครอบครองได้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่ ควรจะใช้หลัก
ในมาตรา ๓๘ คือ มีกำหนดได้ในประเทศ ๖ เดือน นอกประเทศ
๗ เดือน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมวิธีการจะว่อย่างไร
ทดลองวินิจฉัยจากกร กล่าวว่ ความในมาตรา ๓๘ มั้งคั้งอยู่
ในตัวแล้ว เพราะเหตุว่คำของตั้งบัญญัติ จึงเห็นว่ ผู้จัดการมรดก

กตของไปเร่งรัดเอาเอง ต้องอยู่ภายใน ๖ เดือนนับแต่วันตาย เคยไป
นั้นคิดว่าเป็นไปไม่ได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา หมายความว่า หมายถึงความว่า บังคับ
อยู่ในตัวแล้ว

ท.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
ว่า ไม่ได้ยื่นครับ

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวหา คือในความมาตรา ๓๕ บังคับ
อยู่ในตัวแล้ว

ท.อ. พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
ว่า ชำนาญดีกว่า ไม่น่าจะกินความถึงกัน

เจ้าพระยามุนษิมนตรี ประธานกรรมาธิการ กล่าวหา ขอให้
ท่านสมาชิกมาตรา ๔๗ ที่เป็นบทลงโทษ เราจะยอมให้แต่เฉพาะเหตุ
ผู้คดีเท่านั้น ถ้าไม่ใช่เหตุผู้คดีแล้ว จะมาไต่เต้อย่างที่ท่านจะ
ต้องถูกปรับ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา พอใจหรือยัง เท่าที่คณะ
กรรมาธิการได้อธิบายมานั้น จะให้ โวด หรือจะให้ถอน

พระยาวิเศษสังหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวหา
เมื่อกินความถึง ก็พอใจ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะ
ถือว่า ญัตตินั้นถอนไปแล้ว

นายถวัลย์ดี บุระเวส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าวว่่า
ไม่ควรถือถอน ควรจะแก้เป็นอย่างอื่น ความที่เจ้าคุณวิเศษฯ ได้เรียน
ไว้ เพราะเหตุว่่าในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ กัด ไม่ได้บอกถึง
ว่่า บุคคลที่ครอบครอง แต่น่าจะเกรงใจกรมการ การ แต่ว่าข้าพเจ้า
เห็นว่า ไม่ควรถือถอนคำคัดค้าน ควรจะแก้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้
ความที่เจ้าคุณวิเศษฯ เสนอมา โปรดยกมือขึ้น

ที่ประชุมเห็นว่าไม่ควรถือ ให้คงไว้ตามเดิม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า มาตรา ๓๘ วรรค ๑

ร.๒. ชุนนิรันดรชัย กล่าวว่่า มาตรา ๓๘ ข้าพเจ้าเสนอได้
เหมือนกัน ข้อความที่ว่่า “ลูกหนี้ของผู้ตายจะต้องนำความไปมถ
กล่าวแก่ผู้จัดการมรดก หรือเจ้าพนักงานตำรวจ” ข้าพเจ้าเห็นว่า
ลูกหนี้โดยปกติแล้ว ใครเลยจะนำมือเข้าไปชุกหีบ หรือเข้าโรง
มีหน้าข้าบอกในมาตรา ๓๘ จะเป็นการลงโทษลูกหนี้ ซึ่งไม่มีส่วน
ในเรื่องนั้นเลย ควรจะเป็นหน้าที่ของเจ้าหนี้แต่คงออกมาเอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ในบรรทัดที่ ๓ แห่งมาตรา
๓๘ ความว่่า “หรือเป็นลูกหนี้ของผู้ตายก็” ได้มีผู้เสนอว่่าให้ตัดออก
หรือตัดเสีย

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าวหา ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ความ
ในบรรทัดนี้ มีประสงค์เพื่อจะให้ลูกหนช่วยในการเก็บภาษี ถ้า
เขาหนึ่งเสีย ก็ไม่ได้เก็บ เพราะฉะนั้นเมื่อคัดออกเป็นอย่างนี้ หนบาง
รายก็ไม่ต้องถูกเก็บภาษี เมื่อมากำหนดไว้เช่นนี้ เขาจึงต้องบอก

พระยามานวราชเสวี กล่าวหา ถ้าท่านสมาชิกรู้เห็นว่า จะคัด
ออกข้าพเจ้าก็เห็นพ้องด้วย แต่ว่าเพื่อยากจะให้ราษฎรได้เป็นพลเมืองก็
ขอกำหนดหน้าที่อันจริงเป็นข้อควรกระทำ และเพื่อรัฐบาลจะได้มา
อีกด้วย

ร.อ. ชุนนิรันดรชัย กล่าวหา เมื่อข้าพเจ้าได้รบคำสั่งเร่งจาก
กรมการidarแต่ก็รู้สึกพอใจ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา เจ้าของญัตติกลอนแล้ว เมื่อ
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะถือว่าอนุญาตให้กลอนแล้ว มาตรา ๑๘ วรรค ๒
บรรทัดที่ ๓ ระบุว่า คำว่า “ตาย” และ “เมื่อ” ขอเติมคำ “เงินค่า”

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวหา ข้าพเจ้าสอดคล้องกับกรมการidarทีเดียว คือ ขอให้กรมการidar
อ่านดูให้ดี ถ้าเราไม่มีคำว่า “เงินค่า” ซึ่งเป็นคำแย้งแล้ว เรา
จะอ่านไม่เข้าใจ เราจะอ่านเป็นดังนี้ “ท่านมิให้ส่งมอบบัญชีราย
กว่าหกเดือนนับแต่วันตาย ถ้าตายในต่างประเทศ มิให้ส่งมอบบัญชี

ช้าเกินกว่าเกิดนอนนับแต่วันตาย” การตายนั้นเป็นเหตุสามัญทั่วไป คน
จึงมีข้อยกเว้นว่า “เว้นแต่เมื่อผู้ตายต้องรับผิดชอบได้ร้องขอ ท่านว่า
พนักงานศรัทธาจะขยายเวลาไป ๓ ปี” ถ้ากรรมวิธีการไม่ชัดชั่งชั่งก็เอา
ถ้าชัดชั่งชั่งก็ชดถอน

เจ้าพระยามุนษมนตร์ ประธานกรรมวิธีการ กล่าวว่า แท้จริงความ
ตรงนั้นถ้าไม่บรรลุละเอียดเท่านั้น ก็คงได้ความ “เมื่อผู้ต้องรับผิดชอบได้
ร้องขอ ท่านว่าพนักงานศรัทธา...” เป็นบรรลุละเอียดกัน หรือจะใช้
คำว่า “เว้นแต่” ก็ไม่ละเอียดยอคำอะไรนักคงมีผลอย่างเดียวกัน เป็น
อันว่าเต็มไป

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า นับว่าเต็มได้ไม่ชัดชั่ง ไม่
มีการคัดค้าน ในมาตราเอง บรรลุละเอียด ๒ บรรลุละเอียดแก่เมื่อก่อนเอง มีผู้
เสนอว่าอย่างนั้นความเต็มว่า “เมื่อผู้ต้องรับผิดชอบได้ร้องขอท่านว่า
พนักงาน ศรัทธาจะขยายเวลาที่กำหนดไว้ข้างต้นออกไปตามที่เห็นควรก็ได้
เต็มให้เกินนับหนึ่งนับแต่วันตาย” ขอแก้ว่า “เมื่อพนักงาน ศรัทธาได้
ร้องขอ”

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ใครร้องขอ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เมื่อเจ้าพนักงานศรัทธาได้
ร้องขอ

ทดวงจิตวิจิตรวาทการ กล่าวคำ ขอให้ผู้เสนอของอธิบาย

ร.ต. สอน วงษ์ โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวคำ ตามที่ข้าพเจ้าได้ขอเบรญญัติในเรื่องนี้ คำว่า “เมื่อผู้ต้องรับผิดชอบได้ ร้องขอ” ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ จึงขอตกลงกับท่านกรรมาธิการว่า ผู้ร้อง ขอ นั้น ไม่ใช่ผู้ตรวจราคา ตามที่ข้าพเจ้าอ่าน ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เป็นผู้ ตราราคาในมฤตกนั้น และคำว่า ท่านผู้รับผิดชอบคือใครกัน

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมาธิการ กล่าวคำ คำว่า “ผู้ ต้องรับผิดชอบ” หมายความว่า ผู้จัดการมฤตก แล้วพนักงานตราราคา เห็นชอบด้วยกับเหตุผลที่ผู้ร้องขอได้ ร้องขึ้นมาแล้ว ก็ให้ มีอำนาจขยาย เวลาออกไปได้ตามที่เห็นสมควร แต่มีบทบังคับไว้ว่า การขยายเวลา นั้นมิให้ขยายเวลาเกินกว่า ๓ ปี

ร.ต. สอน วงษ์ โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวคำ ในมาตรา ๓๘ บอกว่า “ผู้จัดการมฤตกมีหน้าที่ทำบัญชีตั้งบัญชีไว้ใน มาตรา ๒๐ และส่งมอบสำเนาอันแท้จริงให้แก่พนักงานตราราคา” เมื่อส่ง สำเนาให้พนักงานตราราคาแล้ว ในบรรทัดนั้นบอกไว้ว่า “ท่านมิให้ ส่งมอบบัญชี สำเนาเกินกว่าเก้าเดือนนับแต่วันตาย เว้นแต่เมื่อผู้ต้องรับผิดชอบได้ร้องขอ” ข้าพเจ้านึกว่า เป็นผู้ตราราคาได้ ร้องขอให้ส่งสำเนาอันออกอย่างหนึ่ง และ เมื่ออธิบายถึงนั้นก็เป็นอันตกลง ตามที่กรรมาธิการกล่าวมานั้น

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมาธิการ กล่าวคำ ผู้รับผิดชอบ นั้นหมายความว่า ผู้ที่จะรับบัญชี และตามมาตรา ๓๘ ถูกหมั้นหมิ่นที่จะ

ต้องกล่าวถึงด้วย เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่า ถูกหมั้นหมั้นหาทวีปผิดชอบ
เหมือนกัน ก็จะช่วยเวลาด้วย แล้วแต่ความจำเป็นอย่างไรอย่างหนึ่งก็
สุดแล้วแต่ผู้ร้องขอต่อเจ้าพนักงาน

ร.ต. สอน วงษ์โค ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวว่
ขอความต่อไปตามที่ข้าพเจ้าอ่าน เห็นว่า มีข้อความยื่นเยื่อ ดังคำ
“ ท่านเจ้าพนักงานตราค่าจะขยายเวลาไป ๓ ปี ที่กำหนดไว้ข้างต้นออกไป
ตามที่เห็นควรก็ได้ แต่มีให้เกินหนึ่งนับแต่วันตาย ” ตั้งแต่ “ ของคน
ตามที่เห็นสมควร...” ขอให้ฆ่าออกเสียให้หมด

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรแก่ ไปร
ยกมือขึ้น ที่ประชุมเห็นว่าไม่ควรแก่ ให้ลงไว้ตามรูปเดิม มาตรา ๒๐
วรรค ๓ นายแซ ถาม

นายแซ ยุนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่ สำหรับ
มาตรา ๒๐ วรรค ๓ ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยในปัญหาอันอยู่หน้าอยู่ อยากร
จะถามท่านกรรมาธิการคือว่าตามมาตรา ๒๐ วรรค ๓ บอกว่ เมื่อใ
ยื่นบัญชีแล้ว ผู้จัดการมฤตกรรมเห็นว่า ทรัพย์สินหรือหนี้ซึ่งควร
มารวมในการตราค่าดังกล่าวแต่มีอยู่จริง ให้ ผู้จัดการมฤตกรรม
เพิ่มเติมภายใน ๓ เดือน นับแต่เวลาที่ทราบแน่ และเมื่อได้ กำหนด
แห่งทรัพย์สิน หรือหนี้ในอันเพิ่มเติมนั้นแล้ว ท่านให้ คำอนุญาต
สุทธิแห่งคำอีกครึ่งหนึ่ง โดยนำเอาทรัพย์สินหรือหนี้ที่เพิ่มเติมมา

เจ้าด้วย และให้เรียกเก็บค่าอากรตามจำนวนยอดสุทธิแห่งค่าที่ได้รวม
แล้ว ในวรรค ๒ หมายถึงว่า ถ้าผู้จัดการมฤตกยังสงสัยอยู่ว่า ยังมีหน
ดินควรนำเขาเข้ามารวมในการตีราคา ตามที่บันทึกไว้ เมื่อได้ ยินยอม
แล้ว ททรัพย์ สิ้นหรือหนังสือรวมไว้ เกิดมาทราบแน่เข้าว่ามั่นคงแน่นอนแล้ว
ให้ยื่นภายใน ๓ เดือน ถ้าทราบแน่ ยังบอกอีกว่า ให้เอาค่าแห่งทรัพย์
เพิ่มเติมมารวมกับยอดสุทธิ แห่งค่าอีกครั้งหนึ่งเมื่อรวมได้ เท่าไรแล้ว
จึงเก็บค่าอากรในยอดสุทธิแห่งค่านี้ ถ้าอากรยอดสุทธิแห่งค่าอากรเก็บ
ไปแล้ว หนังสือที่คาดว่า ควรจะนำมารวมนี้กว่าจะทราบแน่ อาจคงบอกได้
เมื่อมาทราบเช่นนี้ ยินยอมเข้ามา ราคาทรัพย์ สิ้นเพิ่มเติมกับทรัพย์ สิ้น
ที่เก็บไปแล้ว อาจจะได้ อีก ใช้ไม่ได้ ส่วนทรัพย์ สิ้นเพิ่มเติมนี้เป็น
มีอยู่

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวว่่า คือที่ความบันทึก
ใจหมายความถึงตนเองเพียงแต่เมื่อเขาเห็นหรือมีเหตุผลที่น่าเชื่อว่า ยังมี
ทรัพย์ สิ้น แต่ยังไม่แนกับบันทึกไว้ว่า เท่าที่จะทำได้ ภายหลังมารู้แน่
นอนว่า ททรัพย์ สิ้นยังมีนอกบัญชีอยู่ จึงควรต้องยื่นบัญชีเพิ่มเติม
ภายใน ๓ เดือน ที่ท่านสมาชิกสงสัยว่า เขามารวมในยอดสุทธิแห่งค่า แล้ว
เรียกอากรใหม่ ถ้าอากรเดิมได้เรียกไปแล้วจะค่าอย่างไรขอหมายความ
ว่า ยอดสุทธิแห่งค่านี้เราเก็บค่าอากรเป็นขั้นๆ ไม่ใช่อัตราเดียวกันทั้งหมด
อาจผิด กันบ้างจำนวนเล็กน้อย ก็อาจจะชนะได้ไป อีกขั้นหนึ่งก็ได้

เพราะฉะนั้นเมื่อได้ทราบแน่ ยอดสุทธิแห่งค่าขึ้นเดิมเป็นจำนวนเท่าไรแล้ว ก็
คิดคำนวณเก็บอากรตามยอดสุทธิแห่งค่าในชั้นที่ได้ทราบเดิมนั้น คราวนี้
เมื่อได้รู้แน่ในภายหลังให้เอายอดสุทธิแห่งค่าที่เหลือ ย้อนรวมเข้ากับยอดเดิม
อีกจำนวนหนึ่ง เขาได้เก็บไปแล้วเท่าไรก็เก็บเติมจากที่ยังขาดอยู่

นายเช ยูนีพนธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าววา ถ้าจะ
เก็บอย่างนั้นก็ไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา มาตรา ๒๒ มีของ
นายทองอินทร์ ขอให้เพิ่มคำว่า “และ” ระหว่างคำว่า “มา” กับคำ
ว่า “ถ้า” บรรทัดที่ ๓ ในหน้า ๓๑

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมาธิการ กล่าววา ไม่ขัดข้อง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา มาตรา ๒๒ บรรทัดที่ ๓ นั้น
เอง ขอให้เติมคำว่า “ให้” ตรงหน้าคำว่า “พนักงานตำรวจ” เดิม
แต่อ่านได้ความว่า “ท่านว่าในเวลาใดๆภายใน ๓ ปี นับแต่ได้รับมอบ
บัญชีแล้ว ให้ เจ้าพนักงานตำรวจ”

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าววา ข้าพเจ้าขอถามกรรมาธิการว่า มาตราความมุ่งหมายของผู้
ร่าง คือเราจะบังคับเจ้าพนักงานด้วยหรือเปล่า หรือจะบังคับผู้ถูกเรียก
เท่านั้น ถ้ามีความหมายจะบังคับเจ้าพนักงานด้วยแล้ว ก็ขอเสนอให้
เติมคำว่า “ให้” เจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจออกหมาย จะขัดข้อง
หรือไม่

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ เดิมได้ ไทม คำว่า “ให้”
หน้า ๓๐ มาตรา ๒๒ บรรทัดที่ ๓ เดิมคำว่า “ให้”

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวว่ ถ้าเดิมคำว่า
“ให้” แล้วก็เป็นการบังคับ มีคำว่า “ได้” อยู่แต่ก็แปลว่ จะ
ออกก็ได้ ไม่ออกก็ได้ ถ้าใช้คำว่า “ให้” แล้วจำต้องออกเสมอ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ จะว่าอย่างไร

นายมงคล รัตนฉัตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่ ถ้าอย่างนั้นก็ขอถอน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ ขุนสุคนธา ฯ แกะไร
มาตรา ๒๒

ขุนสุคนธาภิรักษ์อักษร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
มาตรา ๒๒ ในบรรทัดที่ ๔ หน้า ๓๐ ส่งสัยความในข้อที่ว่ทำนว่ เมื่อ
ได้แจ้งล่วงหน้าให้ทราบ ๒๔ ชั่วโมงในข้อความเช่นนี้ ไม่มีบอกว่
แจ้งเป็นตายดักษณ อักษร หรือแจ้งด้วยปากเปล่า อยากทราบความ
ประสงค์ของคณะกรรมการผู้ร่างเราจะมีความปรารถนาให้ผลปฏิบัติเป็น
แบบ หรือว่จะบอกด้วยปากก็ได้ แต่ว่ด้วยหลักการแล้วในกฎหมาย
อื่น ๆ เราจะต้องแจ้งเป็นตายดักษณ อักษรเสมอ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ควร
ต้องมีคำว่า แจ้งเป็นตายดักษณ อักษร ก็คือแจ้งความเป็นหนังสืออย่าง
เดียวกัน ข้าพเจ้าจึงขอ เปรียบเทียบ แจ้งเป็นหนังสือให้ทราบล่วงหน้า

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เดิมตรงไหนกัน

ขุนตึกทิวทศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่า
คำว่า "ท่านว่าเมื่อได้แจ้งเป็นหนังสือแล้ว" คำว่า "ล่วงหน้า" ให้
แก่เป็น "ให้ทราบล่วงหน้า" อ้อว่า "ท่านว่าเมื่อได้แจ้งเป็นหนังสือ
ล่วงหน้า"

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า บรรทัดที่ ๕ ความว่า "ท่าน
ว่าเมื่อได้แจ้งล่วงหน้าให้ทราบ ขอแก้เป็นว่า "เมื่อได้แจ้งเป็นหนังสือให้
ทราบล่วงหน้า"

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ตามที่ได้มีมติบัญญัติไว้เช่นนี้ ก็
เพื่อจะไม่ให้ทรัพย์สินหักได้ถึงไปได้จากคนเก็บภาษี ถ้าแม้ว่าผู้ใดตรวจค้น
มีอำนาจในตัวเอง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังอาจจะกำหนดให้
ตรวจค้นตามความที่ได้ให้ในมาตรา ๕ แล้ว เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ
ตามกฎหมาย หรือโดยอาศัยอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ก็จะทำเป็นหนังสือแจ้งไปให้ทราบก็ได้ คล้ายๆว่าจะไปตรวจด้วยตนเอง
ถ้าแจ้งเป็นหนังสือแล้ว ทรัพย์สินอาจจะถูกนำหนี้เสียหมด

ขุนตึกทิวทศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่า
ไม่ได้ยื่นขั้เงิน

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ที่ได้มีมติบัญญัติไว้ในกฎหมาย
เช่นนี้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในตัวเองไปตรวจได้ โดยไม่ต้อง

บอกล่วงหน้าให้ทราบ เป็นเวลาช้านาน เพราะเพื่อจะได้ให้ทรัพย์สิน
 ของผู้หนึ่งสลับสับเปลี่ยนไปจากการเก็บภาษี และถ้าผู้ใดไปตรวจค้นไม่
 ชำนาญในตัวเอง ก็จำเป็นเองที่จะต้องมั่งมีหรือหมายแจ้งมาให้
 ทราบล่วงหน้า ตามอย่างที่เราตรวจของเราทำอยู่อย่างนี้ หรือตามที่
 เจ้าพนักงานประเทศอื่นปฏิบัติกันอยู่

ขุนสุนทรวิจิตรศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าว
 ในข้อที่กรมการได้ความเห็นสำหรับความในมาตรา ๕ ว่า ถ้าเจ้า
 พนักงานตำรวจต้องการตรวจทรัพย์สินผู้ตาย ไม่ใช่เจ้าพนักงานอื่นจะ
 ไปมีอำนาจตรวจค้น เจ้าพนักงานตำรวจเท่านั้นเองมีอำนาจ เมื่อเจ้า
 พนักงานจะไปตรวจ ถ้าหากว่าไปบอกล่วงหน้า ๒๔ ชั่วโมง แต่ว่า
 การไปบอกก็ได้ไปแล้ว ไม่มีอำนาจไปตรวจโดยทันที ควรจะได้แจ้ง
 ความเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อได้เป็นทางบอกกัน เมื่อเป็นคดีกัน
 จะเถียงกันว่าเมื่อไรไม่ยุ่งยาก

พระยามานวราชเสวี กล่าว ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 มีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๕ ที่จะให้อำนาจเจ้าพนักงาน
 ไปตรวจค้นได้ ถ้าจะให้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตำรวจไปตรวจค้น
 ก็อาจจะกำหนดไว้ในที่ใดที่หนึ่งก็ได้ เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ จึงได้เขียนไว้
 ให้กว้าง

ขุนศึกคนวิชาการศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่ามีได้ ถึงแม้ว่าเจ้าพนักงานตามมาตรา ๔ รัฐมนตรีจะมีอำนาจตั้งแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ก็ต้องแต่งตั้งเจ้าพนักงานที่ได้ กำหนดได้ตามพระราชบัญญัติ ไม่ใช่เจ้าพนักงานอื่น ไม่มีข้อความใดที่จะบ่งว่ารัฐมนตรีมีอำนาจตั้งเจ้าพนักงานไปตรวจคนเดียว และในมาตราไม่มีข้อความว่าเจ้าพนักงานตีราคา ไม่ใช่เจ้าพนักงานอื่น ยิ่งกว่านั้นความในข้อนี้ จะต้องบอกแจ้งล่วงหน้า ไม่ใช่ตรวจค้นทรัพย์ เพราะถ้าไปตรวจทรัพย์ สิ้นของผู้ตาย ยิ่งกว่านั้นเรายังมีข้อความว่า ต้องบอกล่วงหน้า ๒๔ ชั่วโมง ถ้าหากว่าไปถึงก็ตรวจได้ อย่างนั้นก็ไม่ว่าจำเป็นต้องบอกตายดักษณอักษร ถ้าหากว่าจำเป็นต้องบอกล่วงหน้า ๒๔ ชั่วโมงเช่นนั้นแล้ว ควรจะต้องแจ้งความให้ทราบเป็นตายดักษณอักษร

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ปัญหาที่ท่านตั้งมาชิกตกทวงนม อยู่คนเดียวไม่ให้พูดด้วยปาก ให้เขียนเป็นหนังสือเท่านั้น เพราะฉะนั้นแต่อดีตที่ประชุมว่าจะให้เขียนเป็นหนังสือไม่ให้พูดด้วยปากหรือไม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามที่อภิปรายมาแต่ก่อน ก็คงความเห็นอย่างที่ท่านประธานกรรมการอธิบายเมื่อก่อน เพราะฉะนั้นท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องอย่างซึ่งมีผู้เสนอมา โปรดยกมือขึ้น

ผู้ที่เห็นว่าไม่ควรแก้ มี ๔๓ เสียง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามรูปเดิม โปรดยกมือขึ้น

ผู้^{๒๕} เห็นว่าไม่ควรแก้^{๒๕} ๒๕ เดียง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว^{๒๕}ว่า ตกตงเป็น^{๒๕}ว่า “ท่าน^{๒๕}ว่าเมื่อได้^{๒๕}แจ้งเป็น^{๒๕}หนังสือให้^{๒๕}ทราบ^{๒๕}ดวงหน้า^{๒๕} ๒๕ ชั่วโมง^{๒๕}แล้ว^{๒๕} ก็มี^{๒๕}อำนาจ^{๒๕}เข้า^{๒๕}ตรวจ^{๒๕}ได้”

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว^{๒๕}ว่า ของ^{๒๕}นาย^{๒๕}เกริ่น^{๒๕} มี^{๒๕}ว่า^{๒๕}อย่างไร^{๒๕} นาย^{๒๕}เกริ่น^{๒๕} แส่น^{๒๕}โก^{๒๕}คิด^{๒๕} ผู้^{๒๕}แทน^{๒๕}ราช^{๒๕}ฏ^{๒๕}ร^{๒๕}จ^{๒๕}ง^{๒๕}ห^{๒๕}ว^{๒๕}ด^{๒๕}อ^{๒๕}า^{๒๕}ง^{๒๕}ท^{๒๕}อง^{๒๕} กล่าว^{๒๕}ว่า^{๒๕} มา^{๒๕}ตรา^{๒๕} ๒๕ ตาม^{๒๕}ที่^{๒๕}ข้า^{๒๕}พ^{๒๕}เจ้า^{๒๕}ได้^{๒๕}ขอ^{๒๕}เป^{๒๕}ร^{๒๕}ญ^{๒๕}ติ^{๒๕}นี้^{๒๕} เพ^{๒๕}ระ^{๒๕}เห^{๒๕}็น^{๒๕}ว่า^{๒๕}ค^{๒๕}ว^{๒๕}า^{๒๕}ม^{๒๕}ใน^{๒๕}ค^{๒๕}อ^{๒๕}น^{๒๕} ๒๕ บรร^{๒๕}ร^{๒๕}ท^{๒๕}ที่^{๒๕} ๒๕ ของ^{๒๕}มา^{๒๕}ตรา^{๒๕} ๒๕ นี้^{๒๕} ซึ่ง^{๒๕}บ^{๒๕}ญ^{๒๕}ย^{๒๕}ติ^{๒๕}.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว^{๒๕}ว่า มา^{๒๕}ตรา^{๒๕} ๒๕ หรือ^{๒๕} ถ้า^{๒๕}อย่าง^{๒๕}นี้^{๒๕}หรือ^{๒๕}ใจ^{๒๕}ก^{๒๕}อ^{๒๕}น^{๒๕}ย^{๒๕}ัง^{๒๕}ไม่^{๒๕}ถึง^{๒๕}

นาย^{๒๕}ช^{๒๕}ุณ^{๒๕}ท์^{๒๕} บ^{๒๕}ิ^{๒๕}ณ^{๒๕}ท^{๒๕}า^{๒๕}น^{๒๕}น^{๒๕}ท์^{๒๕} กล่าว^{๒๕}ว่า^{๒๕} ใน^{๒๕}ร^{๒๕}เ^{๒๕}อ^{๒๕}ง^{๒๕}ก^{๒๕}ำ^{๒๕}ห^{๒๕}น^{๒๕}ด^{๒๕}เว^{๒๕}ล^{๒๕}า^{๒๕}เข้า^{๒๕}จ^{๒๕}ร^{๒๕}ว^{๒๕}จ^{๒๕} ใน^{๒๕}ร^{๒๕}ะ^{๒๕}ห^{๒๕}ว^{๒๕}า^{๒๕}ง^{๒๕}พ^{๒๕}ระ^{๒๕}อ^{๒๕}า^{๒๕}ท^{๒๕}ิ^{๒๕}ย^{๒๕} ช^{๒๕}ิน^{๒๕}แ^{๒๕}ะ^{๒๕}พ^{๒๕}ระ^{๒๕}อ^{๒๕}า^{๒๕}ท^{๒๕}ิ^{๒๕}ย^{๒๕}ด^{๒๕}ก^{๒๕}น^{๒๕}น^{๒๕} ข้า^{๒๕}พ^{๒๕}เจ้า^{๒๕}อ^{๒๕}ย^{๒๕}า^{๒๕}ก^{๒๕}จะ^{๒๕}ขอ^{๒๕}เป^{๒๕}ด^{๒๕}ย^{๒๕}น^{๒๕}ว่า^{๒๕} เว^{๒๕}ล^{๒๕}า^{๒๕}ด^{๒๕}ง^{๒๕}แ^{๒๕}ด^{๒๕} ๒๕ นา^{๒๕}พิ^{๒๕}ก^{๒๕}า^{๒๕} ถึง^{๒๕} ๒๕ นา^{๒๕}พิ^{๒๕}ก^{๒๕}า^{๒๕} คือ^{๒๕}ให้^{๒๕}เป็น^{๒๕}ก^{๒๕}ำ^{๒๕}ห^{๒๕}น^{๒๕}ด^{๒๕} เว^{๒๕}ล^{๒๕}า^{๒๕}ที่^{๒๕}แ^{๒๕}น^{๒๕}น^{๒๕}อ^{๒๕}

ช^{๒๕}ุณ^{๒๕}ค^{๒๕}น^{๒๕}ช^{๒๕}ว^{๒๕}ิ^{๒๕}ท^{๒๕}ค^{๒๕}ิ^{๒๕}ก^{๒๕}ษ^{๒๕}า^{๒๕}ก^{๒๕}ร^{๒๕} ผู้^{๒๕}แทน^{๒๕}ราช^{๒๕}ฏ^{๒๕}ร^{๒๕}จ^{๒๕}ง^{๒๕}ห^{๒๕}ว^{๒๕}ด^{๒๕}ส^{๒๕}ม^{๒๕}ท^{๒๕}ร^{๒๕}ส^{๒๕}า^{๒๕}ค^{๒๕}ร^{๒๕} กล่าว^{๒๕}ว่า^{๒๕} มา^{๒๕}ตรา^{๒๕}ไ^{๒๕}น^{๒๕}

นาย^{๒๕}ช^{๒๕}ุณ^{๒๕}ท์^{๒๕} บ^{๒๕}ิ^{๒๕}ณ^{๒๕}ท^{๒๕}า^{๒๕}น^{๒๕}น^{๒๕}ท์^{๒๕} กล่าว^{๒๕}ว่า^{๒๕} มา^{๒๕}ตรา^{๒๕}ที่^{๒๕} ๒๕ บรร^{๒๕}ร^{๒๕}ท^{๒๕}ที่^{๒๕} ๒๕ หน้า^{๒๕} ๒๕ ขอ^{๒๕}เป^{๒๕}ด^{๒๕}ย^{๒๕}น^{๒๕}เป็น^{๒๕} มี^{๒๕}อ^{๒๕}ำ^{๒๕}น^{๒๕}า^{๒๕}จ^{๒๕}ไป^{๒๕}จ^{๒๕}ร^{๒๕}ว^{๒๕}จ^{๒๕}ได้^{๒๕} ด^{๒๕}ัง^{๒๕}แ^{๒๕}ด^{๒๕} ๒๕ นา^{๒๕}พิ^{๒๕}ก^{๒๕}า^{๒๕} ถึง^{๒๕} ๒๕ นา^{๒๕}พิ^{๒๕}ก^{๒๕}า^{๒๕}

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวว่ ในเรื่อง
ชั้นเดิมก็ได้ปรึกษากันอย่างที่ท่านสมาชิกเสนอ แต่เห็นว่าเกี่ยวกับฤกษ์
ฤกษ์หน้าจ ๖ นาฬิกาแล้วยังกลางคืนอยู่เลย เราอยากจะไม่ให้มั่งกลางคืน
อยากจะให้มั่งกลางวัน อีกประการหนึ่งคนนอกจากนั้น ถ้าเป็นบ้านนอก
นาฬิกาเห็นจะหายากเต็มทน

นายชุนห์ บิณฑานนท์ กล่าวว่ ไหนๆ เราก็ได้ร่างกฎหมาย
แล้ว ควรจะกำหนดเวลาให้แน่นอน ถ้าเป็นเวลาดำกวมเช่นนั้นแล้ว จะ
เป็นการลำบาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็น
ตั้งแต่ ๖ นาฬิกา ถึง ๑๘ นาฬิกา โปรดยกมือขึ้น
มีผู้ยกมือเป็นส่วนน้อย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้
ตามรูปเดิม โปรดยกมือขึ้น
มีผู้ยกมือเป็นส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ที่ประชุมส่วนมากเห็นว่าควร
จะได้ตามรูปเดิม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ มาตรา ๒๓

ขุนศึกคนชวทศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
ยังไม่หมดในมาตรานี้ ความที่ว่ พระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกนั้น

ไม่ควรจะใช้คำว่า “ตะ” ถ้าใช้ตะ อาจจะเป็นความว่า กัดบกัน ถ้าหากว่าในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก จะหมายความว่า กัดวงคืนก็ตรวจได้อีก คำว่า “ตะ” นี้ ไม่ควรจะใช้

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ในที่นี้ ก็มีคำว่า “ระหว่าง” อยู่แล้ว ที่ใช้มาในกฎหมายก็มีหลายแห่ง

ขุนสุนทรวิฑูษิตศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่า ข้าพเจ้าสงสัยว่า ไม่ใช่คำว่า “ตะ” เดย ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นจนพระอาทิตย์ตกก็เหมือนกัน พระอาทิตย์ตกจนพระอาทิตย์ขึ้น ก็อยู่ในระหว่างคำว่า “ตะ” อันเดียวกันนั่นเอง สงสัยว่าจะทำให้คนเข้าใจผิด แต่เท่าที่อธิบายมาเดี๋ยวจึงเข้าใจได้ดี แต่สำหรับบัญญัติที่ค้างในมาตรา ๕ ในบรรทัดที่ ๓๐ ที่ว่า “จะให้เจ้าพนักงานอื่น หรือผู้เชี่ยวชาญไปตรวจก็ได้” ไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติว่าจะให้ทำกันอย่างไร จะตั้งให้เขาไปเชิญกันเฉยๆ หรือจะพูดอย่างไร ควรเติมความว่า “แต่ต้องมีหนังสือมอบอำนาจเป็นหลักฐานไปแสดง”

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า บรรทัดที่ ๘ หน้า ๓๐ เพิ่มคำว่า “แต่ต้องมีหนังสือมอบอำนาจเป็นหลักฐานไปแสดง”

หลวงวิจิตวาทการ กล่าวว่า คณะกรรมาธิการเห็นว่า ถ้าต้องได้ข้อความเหล่านี้ไม่หมดแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จะไม่ต้องออกกฎกระทรวงเลย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เอาไว้ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบรักษาพระราชบัญญัติเป็นผู้ออกกฎกระทรวงดีกว่า.

ขุนศุภนวิจิตรศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าววา
 จริงอยู่ ถ้าคิดตามหลักการก็น่าจะให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการปฏิบัติการ
 เช่นนั้น แต่ข้อความในกฎหมายมาตรานี้ว่า ในเรื่องเจ้าพนักงานค
 ราคาจะให้ผู้อื่นไปตรวจแทนคือ จะเป็นเจ้าพนักงานอื่น ๆ ก็ตาม หรือผู้
 เชี่ยวชาญก็ตาม ไม่ใช่ ว่า รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะให้คนอื่นไปตรวจแทน
 ถ้าไม่ไปตรวจเอง คำว่าไม่ไปตรวจเอง หมายถึงเจ้าพนักงานซึ่งเป็น
 ผู้ตรวจราคาต่างหาก ไม่ใช่รัฐมนตรี ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เจ้าพนักงานผู้ค
 ราคาจะมอบให้ผู้อื่นไปตรวจ หรือผู้เชี่ยวชาญไปตรวจแล้ว ถ้าไม่ได้
 มีหนังสือมอบอำนาจเป็นหลักฐานให้ไปแล้ว ย่อมจะเป็นเหตุให้เกิดเข้าใจ
 ผิดและเป็นผลเสียหายด้วย ถ้าไม่ไปตรวจเอง คำว่าเอง นี้บังคับใคร
 หนึ่งจะต้องเน้นความไปถึงอีก คือผู้ตรวจราคาตนเอง เพราะฉะนั้นขอเสนอ
 ข้อความเพิ่มเติมให้ชัดเจน

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าววา ข้อความที่ข้าพเจ้าแข็งแรงเมื่อก
 หมายความว่า ในข้อนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจออกข้อ
 บังคับลงไปในกฎกระทรวงว่า ถ้าพนักงานตรวจราคาไม่มีเวลาไปตรวจจะให้
 ผู้อื่นไปตรวจ นั้นเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร เราร่างกฎหมายไว้ จะให้
 เป็นข้อบังคับไปถึง ทางฝ่ายบริหารในเวลาเดียวกัน เป็นของที่ไม่สามารถจะ
 ทำได้ เพราะเหตุว่า นอกจากที่เสนอมาแล้ว ยังมีอีกหลายอัน ซึ่งเรา
 จะต้องทำด้วยความไว้วางใจในฝ่ายบริหาร

ขุนศึกคนวิทศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าว
 ในข้อที่ไว้วางใจนั้น สภา ฯ นอຍากจะให้ความไว้วางใจในฝ่ายบริหาร
 ซึ่งกว่านี้เสียอีก แต่ในบทกฎหมายนี้ไม่บังคับให้ชัด ๆ ว่า มอบอำนาจ
 ให้ไปทำด้วยลายลักษณ์อักษร ย่อมเป็นปัญหาข้อเท็จจริงในข้อที่จะมีข้อ
 ไป และในข้อที่คณะกรรมการบริหารของแทนรัฐบาลว่า ข้อไปจะได้ออก
 กฎหมายบังคับในเรื่องนี้ รัฐบาลอาจจะไม่กระทำหรืออาจจะทำไม่ตรง
 ตามนี้ รัฐบาลไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิในการที่จะวินิจฉัยบรรดาคดี ความใน
 ข้อนี้ศาลจะต้องเป็นผู้ตัดสิน ถ้าไม่มีลายลักษณ์อักษรแล้ว ศาลจะต้อง
 ตัดความให้เป็นประโยชน์แก่จำเลย ด้วยความจำเป็นในข้อนี้ ข้าพเจ้าจึง
 เสนอขอแปรญัตติแก้ไขให้มีความชัด เพื่อเป็นการสะดวกแก่การปฏิบัติ

ขุนวรดิษฐ์สุรคุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
 ตามความเห็นของท่านสมาชิกผู้หนึ่งที่เสนอขอให้เดิม ข้าพเจ้าเห็นพ้อง
 ด้วย เพราะเหตุว่าถ้าไม่เดิมลงไปแล้ว อาจจะทำให้ผู้ที่ให้ไปนั้นเป็นได้
 สองคน คือรัฐมนตรีก็ได้ หรือผู้ตรวจก็ได้ ถ้าแม้ว่า เราไม่มีความ
 ประสงค์จะให้เป็น ๒ คนแล้ว เราก็ควรจะเดิมลงไปให้ชัดว่า รัฐมนตรี

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าว ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
 เปลี่ยนแปลงตามที่ผู้เสนอแปรญัตติไปรดยกมือขึ้น ผู้ที่เห็นว่า ควรแก้
 มี ๔๐ เสียง ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงรูปไว้ตามเดิมไปรดยกมือขึ้น ที่
 เห็นว่าไม่ควรแก้มี ๓๘ เสียง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ขอประทานโทษ แก้วว่าอย่างไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า หน้า ๓๓ บรรทัดที่ ๘
ต่อคำว่า “ตรวจก็ได้” เพิ่มความว่า “แต่ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ
เป็นหลักฐานไปแสดง” ผู้จัดการมรดกหรือผู้แทนต้องให้ความสะดวก
ในการตรวจทุกประการ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอแปรญัตติข้อที่หนึ่ง คือตัดคำว่า “ไปแสดง”
ออกเสีย ถ้าเราจะอ่านว่า เราต้องมีหนังสือมอบอำนาจเป็นหลักฐาน
ไปแสดง มันฟังเพี้ยนเกินไป ควรจะใช้แต่เพียงว่า ต้องมีหนังสือมอบ
อำนาจเป็นหลักฐานเท่านั้นก็พอแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ใครรับรองละ

ค. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้เสนอขอให้ตัดคำว่า
“ไปแสดง” ออก ท่านผู้ใดเห็นพ้องด้วย โปรดยกมือขึ้น
มีผู้ยกมือเป็นส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็น
อย่างที่แปรญัตติครั้งแรก โปรดยกมือขึ้น
มีผู้ยกมือเป็นส่วนน้อย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ที่ประชุมเห็นว่าควรตัดออก
เป็นอันว่่าให้ตัดออก

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า มาตรา ๒๓ บรรทัดที่ ๓
ต่อคำอธิบายกรมสรรพากร เดิมคำว่่า “หรือข้าหลวงประจำจังหวัด”
มี ๓ ประการด้วยกัน ที่มีความเห็นเช่นนั้น

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์
กล่าวว่่า เรื่องนี้เราได้ตกลงมาในคราวประชุมวันก่อน ยังมีอีกหลาย
แห่งที่จะต้องเพิ่ม ขอให้ตกลงว่่า เราจะต้องเพิ่มทุก ๆ แห่ง ถ้าเราจะ
ไม่เพิ่มในตอนหลัง ๆ มันขัดกัน เพราะฉะนั้นขอให้กรมมาธิการรับเอา
เดี๋ยวก่อนว่่า ถ้ามีอธิบายกรมสรรพากรตรงไหนแล้ว ขอให้เติมคำว่่า
“หรือข้าหลวงประจำจังหวัด” ดังไปด้วย

เจ้าพระยามุนษุณทรี ประธานกรรมาธิการ กล่าวว่่า ในเรื่องนี้
เมื่อเวลาปรึกษาร่าง ผู้แทนกระทรวงการคลัง ได้คัดค้านโดยแน่นอน
ที่เดี๋ยวก่อน ขอให้เข้ามาถึงอธิบายกรมสรรพากรทุกรายไป เพราะเหตุว่่า
เรื่องมฤตกไม่ใช่ว่ามีบ่อย ๆ นาน ๆ จะมีสักที ยิ่งหัวเมืองแต่ด้อย่าง
เช่นผู้แทนหนองคายว่่า เกือบจะไม่มี เพราะฉะนั้น ผู้แทนกระทรวง
การคลังจึงต้องการให้เรื่องมฤตกให้เข้ามาถึงอธิบายกรมสรรพากร ไม่ยอม
ให้คนอื่นทำ นี่เป็นหลักการที่เดี๋ยวก่อน

ขุนสกลวิชิตศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าววา
 ในข้อที่ท่านกรรมาธิการได้ให้ความเห็นว่า ควรให้เป็นไปเช่นนั้น คือ
 หมายความว่า ได้ยอมให้อำนาจมาตกอยู่กับอธิบดีกรมสรรพากร ข้าพเจ้า
 ขอสนับสนุนฝ่ายที่เห็นว่า ควรจะให้เพิ่ม ณะเพราะมาตรา^๕ เพราะเกี่ยว
 โยงมาจากมาตรา ๑๒ ว่า การกำหนดราคาจะต้องได้รับอำนาจจาก
 อธิบดีกรมสรรพากรหรือข้าหลวงประจำจังหวัด เมื่อเช่นนั้นในมาตรา
 ๒๓ นี้เราก็ควรให้เป็นไปอย่างมาตรา ๑๒ เพื่อไม่ให้ขัดกัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์
 กล่าววา ถ้าจะมีการลงมติ ถ้าไม่รับคำแปรญัตติเพิ่มเติม ก็จะทำให้
 เสียไป คือตอนหนึ่งเราได้ แต่อีกตอนหนึ่งเราไม่ได้

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิบดี กล่าววา ในเรื่อง^๕ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
 สนับสนุนกรรมาธิการที่ว่า ควรจะให้คงยื่นข้าง ฝ่าย อธิบดี กรม
 สรรพากรเท่านั้น ไม่ควรเติมคำว่า หรือข้าหลวงประจำจังหวัดเข้าด้วย
 ดังที่ท่านอธิบายมาแล้ว เพราะเป็นเรื่องที่ควรจะให้มาตั้ง นาน ๆ ดัง
 ที่หนึ่ง นอกจากนั้นเมื่อข้าพเจ้ากลับมาจากที่^๕ ได้เรียกอธิบดีกรม
 สรรพากรมาถามดู เห็นว่า บางทีเราจะต้องตั้งข้าหลวงประจำจังหวัด
 เป็นพนักงานตรวจราคาเสียด้วยซ้ำไป เพราะเพื่อจะประหยัดเราจะไม่ต้อง
 ตั้งเจ้าพนักงานให้เหลือเพื่อ เพราะว่ามีบางเมืองบางจังหวัดมีงานทำน้อย
 ก็จะได้มอบให้ข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้ตรวจราคา เมื่อเช่นนั้นแล้ว ถ้า

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ที่ประชุมเห็นว่าควรตัดออก
เป็นอันว่่าให้ตัดออก

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า มาตรา ๒๓ บรรทัดที่ ๓
คือคำอธิบัตถกรมสรรพากร เดิมคำว่่า “หรือข้าหลวงประจำจังหวัด”
มี ๓ บุคคลด้วยกัน ที่มีความเห็นเช่นนั้น

นายทองอินทวิ ภูพิคคณั ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่่า เรื่องนี้เราได้ตกลงมาในคราวประชุมวันก่อน ยังมีอีกหลาย
แห่งที่จะต้องเพิ่ม ขอให้ตกลงว่่า เราจะต้องเพิ่มทุก ๆ แห่ง ถ้าเราจะ
ไม่เพิ่มในคอนหลัง ๆ มันขัดกัน เพราะฉะนั้นขอให้กรรมการรับเอา
เดี๋ยวก่อนเดี๋ยวก่อน ถ้ามีอธิบัตถกรมสรรพากรตรงไหนแล้ว ขอให้เดิมคำว่่า
“หรือข้าหลวงประจำจังหวัด” ลงไปด้วย

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวว่่า ในเรื่องนี้
เมื่อเวลาบวักษาว่าง ผู้แทนกระทรวงการคลัง ได้คัดค้านโดยแน่นอน
ที่เดี๋ยวก่อน ขอให้เข้ามาถึงอธิบัตถกรมสรรพากรทุกรายไป เพราะเหตุว่่า
เรื่องมฤตกไม่ใช่ว่ามีบ่อย ๆ นาน ๆ จะมีสักที ยิ่งหัวเมืองแล้วอย่าง
เช่นผู้แทนหนองคายว่่า เกือบจะไม่มี เพราะฉะนั้น ผู้แทนกระทรวง
การคลังจึงต้องการให้เรื่องมฤตกให้เข้ามาถึงอธิบัตถกรมสรรพากร ไม่ยอม
ให้คนอื่นทำ นี่เป็นเหตุการที่เดี๋ยวก่อน

ขุนศึกคนวิเศษก็ยกย่อง ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าว
 ในข้อที่ท่านกรรมาธิการได้ให้ความเห็นว่า ควรให้เป็นไปเช่นนั้น คือ
 หมายความว่า ได้ยอมให้อำนาจมาตกอยู่กับอธิบดีกรมสรรพากร ข้าพเจ้า
 ขอสนับสนุนฝ่ายที่เห็นว่า ควรจะให้เพิ่ม ณะเพาะมาตรา ๕ เพราะเกี่ยว
 โยงมาจากมาตรา ๑๒ ว่า การกำหนดราคาจะต้องได้รับอำนาจจาก
 อธิบดีกรมสรรพากรหรือข้าหลวงประจำจังหวัด เมื่อเช่นนั้นในมาตรา
 ๒๓ ๕ เรายกควรให้เป็นไปอย่างมาตรา ๑๒ เพื่อไม่ให้ขัดกัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ถ้าจะมีการลงมติ ถ้าไม่รับคำแปรญัตติเพิ่มเติม ก็จะทำให้
 เสียไป คือตอนหนึ่งเราใส่ แต่อีกตอนหนึ่งเราไม่ได้

เจ้าพระยาศรีธรรมราชเบศ์ กล่าวว่า ในเรื่องข้าพเจ้าขอสนับสนุน
 สนับสนุนกรรมาธิการที่ว่า ควรจะให้คงยืนข้าง ฝ่ายอธิบดีกรม
 สรรพากรเท่านั้น ไม่ควรเติมคำว่า หรือข้าหลวงประจำจังหวัดเข้าด้วย
 ดังที่ท่านอธิบายมาแล้ว เพราะเป็นเรื่องที่ควรจะต้องเข้ามาถึง นาน ๆ สัก
 หนึ่ง นอกจากนั้นเมื่อข้าพเจ้ากลับไปจากที่นี้ ได้เรียกอธิบดีกรม
 สรรพากรมาถามดู เห็นว่า บางทีเราจะต้องตั้งข้าหลวงประจำจังหวัด
 เป็นพนักงานตรวจราคาเสียด้วยซ้ำไป เพราะเพื่อจะประหยัดเราจะไม่ต้อง
 ตั้งเจ้าพนักงานให้เหลือเฟือ เพราะว่ามีบางเมืองบางจังหวัดมีงานทำน้อย
 ก็จะได้มอบให้ข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้ตรวจราคา เมื่อเช่นนั้นแล้ว ถ้า

เราเต็มคำว่า หรือข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นชอบด้วย ก็ควรให้แก่ให้
เหมือนกันให้หมด จึงจะถูกหลักการ

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ถ้าจะ
เป็นไป ตามที่ ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง หรือฝ่าย ประชา
กรมาธิการแล้ว ความสะดวกจะมีแก่คนที่อยู่ในกรุงเทพฯ เป็นอันมาก
แต่ขอให้ตรึกตรองดูสักนิดว่า ความลำบากจะตกอยู่กับชาวหัวเมืองเป็น
อันมาก เพราะเหตุว่าถ้าอำนาจตกอยู่กับอธิบดีกรมสรรพากรแล้ว ส่วน
ข้าหลวงประจำจังหวัดไม่มีหน้าที่เลย ถ้ารายอมให้แก่ค้าหลาย ๆ ค่า
แล้ว เมื่อจะไม่ยอมให้แก่ ก็เขาออกเสียให้หมดจะดีกว่า หรือถ้าจะ
ยอมให้แก่แล้ว ควรจะยอมให้แก่ตามที่สมาชิก คือ นายทองอินทร์ ว่า
ควรจะมีคำว่าข้าหลวงประจำจังหวัดด้วยทุก ๆ ค่า โดยเหตุผลที่ข้าพเจ้า
จะกราบเรียนดังต่อไปนี้ คือ ตามจังหวัดที่มีเจ้าพนักงานสรรพากรประจำ
จังหวัด สรรพากรนั้นเองเป็นพนักงานตราค่าหรือประเมินตามที่เก็บภาษี
รายได้เวลานั้น เจ้าพนักงานสรรพากรก็เป็นเจ้าพนักงานประเมินอยู่แล้ว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ข้าหลวงประจำจังหวัดนั้นเอง เป็นผู้ที่ได้รับ
เกียรติยศและอำนาจ เพราะเราได้แต่งตั้งไปแล้วให้เป็นข้าหลวง ถ้าเรา
ไม่ให้อำนาจแล้ว ก็อย่าแต่งตั้งเสียดีกว่า ให้มีแต่เจ้าพนักงานสรรพากร
จังหวัดเท่านั้นก็เหมือนกัน

นายทองอินทร์ ภริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ปัญหาเรื่องนี้เราได้ตกลงกันมาแล้ว ถ้าจะมีความเห็นหย่อน

ไปตามคณะกรรมการ ฉะนั้นข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอ คือไม่ได้เสนอให้
ลงมติ เป็นแต่เพียงถามท่านกรรมการว่า ถ้าจะแปรญัตติเพิ่มคำว่า
“หรือข้าหลวงประจำจังหวัด” กรรมการจะขัดข้องอย่างไรหรือไม่
กรรมการไม่ขัดข้อง จึงได้ส่งต่อไป นี่เป็นปัญหาเรื่องหนึ่ง ถ้า
กรรมการเกิดมาขัดข้องขึ้น ข้าพเจ้าก็ยินดีคัดออก แต่ที่ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังว่ามานี้ ถึงแม้ว่าข้าหลวงประจำจังหวัดจะเห็นดี
เห็นชอบกับสิ่งที่ตนตราออกไป ถ้าเราจะคงเป็นเจ้าพนักงานตราค่า มันก็
มีบทอยู่ในลักษณะอุทธรณ์อยู่ตอนหนึ่งแล้ว ตามมาตรา ๔๓ ผู้ใดไม่
พอใจในการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ได้อยู่แล้ว
ก็เรียกว่าไม่ขัดสิทธิเสียทีเดียว นับว่า กองมฤตม์ได้รับความยุติธรรม
พอควรอยู่แล้ว

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวว่า ในเรื่อง
ข้าหลวงประจำจังหวัดจะเป็นผู้ให้อนุมัติเรื่อง ราคา เป็น หลักการอันหนึ่ง
ซึ่งทางคลังเห็นว่า ต้องมาถึงอธิบดีกรมสรรพากร แต่ในส่วนที่ท่าน
สมาชิกกล่าวถึงการอุทธรณ์ อุทธรณ์หมายความว่าอุทธรณ์การประ
เมิน การประเมินเป็นคนละอย่างกับการตราค่า การได้เสียอยู่ที่การ
ตราค่า ส่วนการประเมินเป็นพนักงานคิดเลขเท่านั้น ฉะนั้นจะต้องเสีย
ภาษีเท่าไร ถ้าคิดเลขผิดก็ให้อุทธรณ์ เพราะฉะนั้นเจ้าพนักงานประ
เมินกับเจ้าพนักงานตราค่าเป็นคนละอย่าง ต่างกัน

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่
 ถ้าไม่ใครจะใส่คำว่า ข้าหลวงประจำจังหวัดลงไป แต่วันก่อนท่าน
 รัฐมนตรีกระทรวงการคลังก็ได้นั่งอยู่ในที่นี้ด้วย ข้าพเจ้านั่งตั้งอยู่
 ในใจแล้ว แต่เผอิญไปหน่อยเดียว เรื่องก็ผ่านมา เราจะต้องคัด
 ค้อนออกในวัน^{นี้} ค้อนนี้เราจะต้องคัดออกหรือไม่ เพราะเหตุใด
 จะขอถาม

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิบดี กล่าวว่ เมื่อคัดตงคัด ก็คัดได้หมด
 เหมือนกันถ้าไม่คัด ก็ไม่คัด

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
 ข้าพเจ้าเห็น ด้วย กับ ความเห็น ของ รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง การคลัง
 เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่ข้าหลวงประจำจังหวัดมีงานอื่นอยู่มาแต่
 เมื่องาน^{นี้}เป็นงานทั่ว ๆ ไป ควรจักให้อธิบดีกรมสรรพากรไปทำงานด้วย
 เอง อย่าให้เกี่ยวกับทางข้าหลวงประจำจังหวัด ถ้าหาก จะซ้ำ
 เป่า ๆ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ พอดีกรรมัง ท่านผู้ใด
 เห็นว่ควรเพิ่มคำว่า ข้าหลวงประจำจังหวัด ต่อท้ายคำว่า อธิบดี
 กรมสรรพากร ฉะเพาะมาตรา^{นี้} ไปรดยกมือ^{นี้}

มีผู้ยกมือเป็นส่วนใหญ่

๖๐๖

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเพิ่ม
โปรดยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือเป็นส่วนน้อย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ที่ประชุมตกลงให้เพิ่ม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ มาตรา ๒๕ ไม่มีผู้
แปรญัตติ มีมาตรา ๒๕

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ มาตรา ๒๓ ยังไม่หมด

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ มาตรา ๒๓ บรรทัดที่ ๕
ระหว่างคำว่า สำเนา กับคำว่า การ เดิมคำว่า บัญชี

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอตกลงกับคณะกรรมการที่เดี๋ยว คือใน
๘๕๖ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ เรามีสำเนาอยู่ ๓ สำเนา คือสำเนาบัญชีอันหนึ่ง
สำเนาคำราคาอันหนึ่ง สำเนาเอกสารอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าเราจะอ่าน
เพียงว่ สำเนาคำราคามันไม่ใช่ภาษาไทย ควรจะอ่านว่ สำเนา
บัญชีคำราคาจึงจะถูกต้อง กรรมการจะว่อย่างไร

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่ ไม่ใช่ต้อง แต่ว่ในเรื่องการตี
ราคา ถ้าเราเขียนว่ สำเนาคำราคา ไม่ใช่หมายความว่าเฉพาะ
ที่เป็นการค้าขายอย่างเดียว อาจจะมีข้อความอย่างอื่น ๆ อาจจะมีข้อ
ความอธิบายด้วย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง แล้วไป ข้าพเจ้าไม่ขออภิปรายต่อไป ทั้งนี้
เมื่อเรามีอำนาจ ๓ อำนา ในบรรทัดที่ ๗ “แต่ให้ส่งอำนาจ” ต้อง
เป็น “เหล่านี้” เพราะว่ามี ๓ อำนา ขอให้กรรมการตกลงกับ
ประธาน

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มาตรา ๒๕ บรรทัดที่ ๕
“อากรมฤตก” แก้เป็น “อากรมฤตกและการรับมฤตก”

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในเรื่องนี้เราได้เถียงกันมาในมาตรา ๘ ที่หนึ่งแล้ว ทั้งนี้ในบท
ต่อไป ข้าพเจ้าได้พยายามค้นดูในบทบัญญัติเฉพาะหมวดที่ว่าด้วย
อากรการรับมฤตก เราไม่มีบทบัญญัติตั้งมาตรา ๒๕ นี้ เราจะต้องไป
เพิ่มในอีกมาตราหนึ่ง ซึ่งมีข้อความว่า เราต้องใช้มาตรา ๒๕ โดยอนุโตม
เพราะฉะนั้นเพื่อประโยชน์ที่จะประหยัดมาตราให้สั้นเข้า เราควรจะเพิ่ม
คำว่า ให้เสียอากรมฤตกและการรับมฤตก แล้วอนุโตมตามมาตรา ๘
ซึ่งเราได้เถียงกันมาแล้ว แต่ขอตกลงกับกรรมการก่อน

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวว่า การรับ
มฤตกนั้น มฤตกบางรายก็จ่ายได้ทันที บางรายก็มีเงื่อนไข กว่าจะ
ได้หลาย ๆ ปี ในที่นี้เป็นกรณีอันดำสำหรับผู้ตายติด ๆ กัน อาจ

ยังไม่ได้รับมฤตกก็ได้ แต่เมื่อเสียดากรมฤตกแด่ ได้เกิดตายขึ้น จึง
ได้ฝัน ถ้าหากว่าจะไปเอาค่าวารับมฤตกได้ไว้ในทันด้วยแล้ว ก็
เข้าใจว่ายังรับไม่ได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถอน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เจ้าของญัตติขอถอน
เพราะคำในมาตรา ๒๕ นั้นเอง มีผู้คัดค้านแต่คำว่า “เมื่อ
อสังหาริมทรัพย์” จนถึงคำว่า “คนใดคนหนึ่งตายก็” ออกทั้งหมด
และได้คำว่า “ทรัพย์สินอันใด” แทน

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมาธิการ กล่าวว่า ความ
มุ่งหมายในมาตรานี้ได้พูดกันในเมื่อเวลาว่าง เราไม่ได้หมายถึง
สังหาริมทรัพย์ เราหมายถึงทรัพย์สินทั้งที่อยู่คืออสังหาริมทรัพย์ หรือ
รายได้อันเกิดแต่บริษัทที่มั่นคง เราไม่ได้ให้กินความถึงสังหาริมทรัพย์
ถ้าจะว่าถึงทรัพย์สินทั้งหมด เราก็จะไปจนถึงทรัพย์สินอื่น ๆ ด้วย สังหาริม
ทรัพย์สินนี้เราจะไม่ยกให้

นายไสว อินทรปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ในเรื่องบทบัญญัติมาตรานี้เป็นเรื่องที่จะลดอากร ที่คณะกรรมาธิการ
บอกว่า สังหาริมทรัพย์จะไม่ลดนั้น อยากจะทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด
แต่หากว่า สังหาริมทรัพย์มีตัวอยู่ได้เสียดากรมฤตกไปแล้ว ตอนนั้นคน

๔ ๕
 ที่ ๒ มาตายลงและจะต้องเสียอาการถูกต้อง ก็จะไม่ต้องอากรให้เขาทีเดียว
 หรือ

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวว่า หลักรเรา
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 มาจากอังกฤษ แต่ก่อนนี้ไม่มีมาตรานี้ เมื่อเกิดสงครามแล้ว
 เขาจึงเพิ่มขึ้น เขาถือว่า สंहारิมทรัพย์เป็นของเค็ดอนที่เปลี่ยนมือ
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 ได้ เขาเดินเรียบร้อยทีเดียว จึงไม่เอา เขาแต่สั่งหาริมทรัพย์และ
 ๕ ๕ ๕
 ที่ขุนบริษัท

นายไสว อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุวรรณภูมิ
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องจำกัดว่า ทรัพย์ประเภท
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 ไตประเภทหนึ่ง ควรจะบัญญัติไว้กว้าง ๆ ว่า ทรัพย์สิ้นอันหนึ่งอัน
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 ไตที่เสียอาการถูกต้องแล้ว ก็ควรจะตดให้เขา ไม่จำเป็นจะต้อง
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 ว่าอนันอนันอะไรเลย จะเป็นทรัพย์สิ้นประเภทใดก็ได้ ถ้าเมื่อเสีย
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 อาการไปแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอให้ตัดคำว่า ตั้งแต่ “สั่งหาริมทรัพย์
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 กี่.....” จนถึงบรรทัดที่ ๕ แล้วได้ว่า “เมื่อทรัพย์สิ้นอันใดเสีย
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 อาการถูกต้องครั้งหนึ่งแล้ว” เป็นคำกว้าง ๆ ไว้ก่อน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะ
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 ๕ ๕ ๕
 ตัดและเพิ่มความใหม่อย่างที่ได้เสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือเป็นส่วนน้อย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรตัด
ควรคงไว้ตามรูปเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือเป็นส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ที่ประชุมส่วนมากเห็นว่า
ควรคงไว้ตามรูปเดิม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ มีผู้เสนอว่าในบรรทัดที่ ๕
ของมาตรา ๒๕ นั้นเอง ในระหว่างคำว่า “อากรมฤคก” กับ “แต่”
ให้ตัดคำว่า “ครั้งหนึ่ง” ออกจาก “ได้เสียอากรมฤคกครั้งหนึ่งแต่”

นายไสว อินทประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่
ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าขอถอน เพราะไม่จำเป็น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ มีท่านสมาชิกอีกผู้หนึ่งขอ
แปรญัตติว่า ในมาตรา ๒๕ นั้น ขอแก้ไขตราดคำแห่งทวีปย ดินเสีย
ใหม่ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในร่างเดิม ในมาตรา ๒๕ คือคงแต่ร้อยละ
๓๐ ลงมาจนถึงร้อยละ ๕

หดวง วิจิตรวาทการ กล่าวว่ เรื่องนี้เกี่ยวกับ นโยบายของ
สภาฯ คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรชี้แจง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้เจ้าของญัตติอธิบาย
เพิ่มเติมหน่อย

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ์ กล่าวว่ ในเรื่องที่ดินค่าแห่งทรัพย์สิน
ที่ต้องเสียอากรอื่กรงหนึ่ง ภายใน ๕ ปีที่ได้เสียมาแล้ว บัญญัติให้
ลดลงถึง ๘๐% มาถึงร้อยละ ๒๐ เมื่อพิจารณาเห็นว่า เราลด ๘๐%
แล้ว ยกตัวอย่างว่า มฤคกแสนบาทลดลง ๘๐ คงเหลือ ๒๐,๐๐๐ ก็
เป็นอันยกเว้น มฤคกไม่ต้องเสียเลย เพราะฉะนั้นจึงควรจะให้คงได้ตาม
ร่างเดิม ถ้าอย่างนั้นแล้ว ส่วนหนึ่งก็ไม่ต้องเสียเลย

ทำการแทนประธานสภาฯ ถามว่า แก่จากไหนถึงไหน

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ์ กล่าวว่ คือ ๘๐ แก่เป็น ๕๐ ๖๐
๖๕ แก่เป็น ๔๐ แก่เป็น ๕๐ แก่เป็น ๓๐ ๔๐ แก่เป็น ๒๐ ๒๐ เป็น ๓๐ ตาม
ร่างเดิม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ ข้าพเจ้ายังสงสัยตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูด
๕๕๕ คือว่าถ้าเรามีเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ลด ๘๐% จะเหลือ ๒๐,๐๐๐ บาท
แล้วจะยกเว้นเสีย สมมุติอย่างเท่านั้น มันไม่ใช่อย่างนั้น สมมุติว่า เรา
มีเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเราเอาเงินอากรมฤคกมาลดต่างหาก เพราะ
บทบัญญัติมีชัดอยู่แล้วว่าให้ลดจำนวนเงินอากรมฤคก ไม่ใช่ลดในของ
มฤคก คือเราต้องคิดอากรมฤคกแล้วจึงมาลดให้อย่างหนึ่ง อีกอย่าง
หนึ่งถ้าเราจะลดน้อยเกินไป คนหนึ่งเสียบหนึ่งแล้ว มาอีกบหนึ่งจะ
ให้เสียอีก คุไม่ยุติธรรม แล้วอีกนัยหนึ่ง ภาษนกเป็นภาษาอย่างใหม่

เราควรจะต้องผ่อนผันให้เขา เพราะเขาไม่รู้ภาษาไทย ไม่ใช่บีบบังคับเกินไป
ไป ข้าพเจ้าได้เสนอแปรรูปคดี แต่ท่านประธานยังไม่ได้เสนอ คือข้าพเจ้า
คงเสนออัตราร้อยละ ๘๐ อย่างเดิม แต่ลดขั้นละ ๑๕ ๆ ไป คือ ๘๐
แต่ก็ ๖๕ แต่ก็ ๕๐ แต่ก็ ๓๕ แต่ ๒๐ แต่ก็ ๕ ให้เป็นขั้น ๆ
สเตป (Step) ๆ ลดลงมาเท่า ๆ กัน แต่ตามหลักการดังนี้ ๘๐ แล้ว
มาลด ๓๐ แล้วมาลด ๒๐ มันไม่เป็นมาตรฐาน (Balance) กัน

เจ้าพระยามุขมนตรี ประธานกรรมการ กล่าวหาว่า ในเรื่อง
ลดอากรตามที่ท่านสมาชิกว่า คือว่าเราประเมินค่าอากรเต็มทีเดียวก่อน
แล้วจึงลด ไม่ใช่ลดจากยอดสุทธิแห่งค่า

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าวหาว่า ในเรื่องนี้คณะกรรมการ
ได้อ้างถึงกฎหมายอังกฤษ อย่างจะทราบจากกฎหมายเขาคิดเป็นขั้น ๆ
อย่างไรกัน ถ้าท่านประธานกรรมการบอกไม่ได้ คุณหลวงประดิษฐ
คงบอกได้

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวหาว่า คณะกรรมการไม่ได้พูดถึง
เรื่องลดขั้น พูดถึงเรื่องยกเว้นสิ่งห้ามมิให้ขายเท่านั้น

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าวหาว่า ถ้าเราลดให้ ๘๐ % ก็ดี
๕๐ % ก็ดี เขาเกณฑ์มาจากไหนกัน เราอ้างว่าเขามาจากเมืองอังกฤษ
ภายหลังสงคราม เราควรจะเขาคำแบบของเขาเสียทั้งหมด

เจ้าพระยามุนษุมนตรี ประธานกรรมการ ก่อว่า เราว่าด้วย
การลด แต่เปอร์เซ็นต์เราคิดเอง

หลวงประดิษฐมนูธรรม ก่อว่า สำหรับเรื่องนขาพเจ้าเอง
ไม่ใช่เป็นผู้ที่ได้วางพระราชบัญญัติกันตั้งแต่ต้น คือเท่าที่จะตกลงต่อที่
ประชุมก็ถือว่า เมื่อครั้งเป็นกรรมการราษฎรได้มีความปรารถนาที่จะให้
มีภาษีอากรหรืออากรมฤตกอนนชน และเพียงได้คิดไว้ตามหลักใหญ่ ๆ
ทั่วๆ ไปว่า จะได้เท่านั้นเท่านี้เปอร์เซ็นต์ แต่วางได้นำไปให้ กับ
กรมร่างกฎหมายเป็นผู้ร่างขึ้นมา และเมื่อยกร่างขึ้นมาก็ได้ อาศัย
หลักจากที่ปรึกษาการคลัง และหักกันได้นำมาจากไหนก็ไม่ทราบได้
เพราะเหตุว่าช้อยกเงินที่จะคงต่อเติมกันอีก

เจ้าพระยาตรีชวรมาธิเบศ ก่อว่า เรื่องนี้แก้ด้วยนโยบาย
ของสภา ฯ นี้ว่าจะลดให้เท่าไร แต่ทว่าพเจ้าเสนอโดยที่มขอว่าหลัก
อันนั้นมาจากอังกฤษ เขาใจว่าเขาลดให้ถ้าตายในหนึ่งมี ๕๐ % ตายใน
สองมีลด ๕๐ % ถ้าแม้ว่ามถูกในหนที่ลดมีราคา ๓๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว
ลดเสีย ๕๐ % ก็คงเหลือ ๑๕๐,๐๐๐ บาท แปลว่าใน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่
ต้องเสียอากรมฤตกอะไรเลย ในแต่ก่อนถ้าลดตามนี้ ถึงจะเหลือ
๓๐,๐๐๐ เดียวเท่านั้นก็เลย แต่ก่อนแล้วก็ไม่ต้องเสียเลยใน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

พระยานิติศาสตร์ไพศาล ก่อว่า ขาพเจ้าเข้าใจว่ากฎหมาย
มาตราที่ประสงค์ที่จะไม่ให้ตายทวีพยที่เบ็นที่คน เป็นมาตราที่สนับสนุน

ฉันผู้ ทุ่มที่ดินมาก ๆ และเก็บภาษีแค่น้อย เพราะฉะนั้นหักสำคัญ
 อยู่ที่ว่า เรื่องที่ดินแปลงใหญ่ ๆ เราจะตายเป็นแปลงย่อยหรือไม่
 แต่ถาดดเปอร์เช่นนี้มาก ๆ แล้วที่ดินแปลงใหญ่ ๆ ก็อยู่ได้นาน ถ้าเรา
 ดดเปอร์เช่นนี้แค่น้อยไปก็ทนอยู่ไม่ได้ พอคนตายลงก็เอาไปขายเพื่อจะเสีย
 ภาษี บัญชีห้ามอยู่แทน ที่เบบความสำคัญของมาตรา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ในปัญหาเรื่องยกเว้นอากรที่เมื่อผู้รับมรดกมาตายลง ดู
 เหมือนจะเขียนไว้เพื่อความผ่อนผัน ความจริงดูเหมือนเกือบจะไม่
 เคยได้ เพราะว่าผู้รับมรดกมักจะเป็นเด็ก ๆ มักจะเป็นตุ๊ก จะไปตาย
 คิด ๆ กับพ่อภายใน ๒ ปี ๓ ปีก็จะหายากเหลือเกิน ถ้าแม้ว่าเรายกเว้น
 ให้มาก ๆ เสียไม่ดื้อหรือ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า
 ถ้าเราไปลด เราลดให้น้อย ลดเพียง ๕๐ % อย่างนี้ เมื่อไม่มีเงินเสีย
 อากรก็เอาที่ดินไปขาย ทำให้ฐานะของบุคคลตกต่ำไปเรื่อย ๆ อีกประการ
 หนึ่ง ถ้าเราผู้รับมรดก เงินเดิมมีอยู่ ๓๐๐,๐๐๐ แล้วแบ่งมรดกกัน ๕ คน
 ได้คนละ ๒๐,๐๐๐ แล้ว ๒๐,๐๐๐ นั้นเป็นมรดกอีกทีหนึ่ง แล้วก็ลด ๒๐,๐๐๐
 ๒๐,๐๐๐ นั้นมาคิดอากรมรดกไม่ใช่เงินทั้ง ๓๐๐,๐๐๐ นั้น แล้วเงินนั้นลด
 ลงมาเป็นเช่น ๆ มรดกเดิมมี ๓๐๐,๐๐๐ เดียวก็จริง แต่ว่าเมื่อเราแบ่งให้
 ๕ คนแล้ว จำนวนมรดกก็น้อยลง บางทีอาจจะต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ ก็ได้ เช่น
 เรามีมรดก ๕๐,๐๐๐ ไปเสียอากรเสีย ๕๐,๐๐๐ ถ้าหากว่าเราแบ่งให้ ๕ คนๆ

๓๐,๐๐๐ ถ้าพวกนี้ตายลงไปอีก ก็ไม่ต้องเสียอากรมฤตก เพราะ
เพราะได้ยกเงินตามพระราชบัญญัติคนแตงวัน ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าตายภายใน
๓ ปี ควรจะยกเงินไม่เก็บ ๘๐ % น้อย่างนี้บ๊อบอยู่แล้ว

นายดิเรก ชัยนาม กล่าวว่า ที่ท่านดำริยกพูด ข้าพเจ้าเห็นคนตระแง
เพราะข้าพเจ้าว่านาน ๆ จะมีตูกตายพร้อมกับพ่อ เมื่อนาน ๆ จะมี ควร
จะเก็บให้แรงที่สุด ควรลดให้น้อยที่สุด ควรเอาตามร่างที่กรมการ
ตั้งมานั้น

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ของนายทองอินทร์วัดครั้งแรก
๖๕ ไม่ใช่หรือ ๘๐ แล้วลดลงมาที่ ๓๕ ๆ มีอยู่ ๓ คนด้วยกัน เดิม
ของกรมการที่เสนอมานี้ คนที่ ๒ ของเจ้าคุณศรีธรรมวิเบศ์ ตั้งต้น
ด้วยร้อยละ ๕๐ ก่อน แล้วลดลงมาที่ ๓๐ ๆ คนที่ ๓ ของนายทองอินทร์
เริ่มด้วย ๘๐ แล้วลดลงมาที่ ๓๕ ท่านผู้ใดเห็นว่าเริ่มด้วย ๘๐ ตกครึ่ง
๓๕ นี้ก็ดูให้ดี ประเด็นอย่าคัดค้านว่าใครจะไปรวมกัน

พรรยาประมวณวิชาพูด กล่าวว่า ควรจะโหวตว่าควรจะแก้หรือไม่แก้
ก่อนดีกว่า

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่า นั้นเป็นญัตติข้อดี มีผู้รับรอง
ใหม่ละ

นายมนูญ บริสุทธิ์ กับนายมิ่ง เถาหเรณู รับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า เพราะนั้นจะโหวตญัตติหลังนี้
ก่อนท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะแก้ โปรดยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือเป็นส่วนมาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก่
โปรดยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือเป็นส่วนน้อย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ที่ประชุมส่วนมากเห็นว่า
ไม่ควรแก่ เป็นอันตกหมดทุกญัตติ ไม่ต้องแก่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ มีผู้เสนอว่า ในมาตรา ๒๕
นั้นเอง หลังคำว่า “อธิบดีกรมสรรพากร” ให้เติมคำว่า “ข้าหลวง
ประจำจังหวัด”

นายดิเรก ชัยนาม กล่าวว่ ข้าพเจ้าควรจะต้องตั้งแต่มตรา ๒๓
คือในเรื่องอธิบดีกรมสรรพากรและข้าหลวงประจำจังหวัด ความหมาย
ของผู้ร่างกฎหมายความว่ ในต่างจังหวัดก็ให้ข้าหลวงประจำจังหวัด
เป็นผู้พิจารณา ส่วนในกรุงเทพฯ ให้อธิบดีกรมสรรพากร เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าอยากจะขอความเข้าใจจากกรรมาธิการว่าจะใช้หรือไม่ ขอให้
ตอบขอขอบคุณ

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่ ขอตอบว่ ในข้อที่เราแก้มาแต่
ก็ต้องเป็นว่ ถ้าในต่างจังหวัดซึ่งไม่มีอธิบดีกรมสรรพากรก็ต้องเป็น
ข้าหลวงประจำจังหวัด แต่ถ้าในกรุงเทพฯ แล้วก็ต้องเป็นอธิบดีกรม
สรรพากร นอกจากนั้นขอชี้แจงต่อไปว่ ที่มส์มาชิกบางท่านเสนอมาแต่

ว่า ถ้าในที่แห่งใดมีอธิบดีกรมสรรพากรแล้ว ขอให้เติมคำว่า ข้าหลวง
 ประจำจังหวัด ลงทุกแห่งไป ในข้อคณะกรรมการไม่สามารที่จะ
 ยอมได้ เช่นในมาตรา ๒๕ นี้ ถึงแม้จะตกลงมาแล้วในเรื่องอื่นๆ ก็
 เป็นเรื่องราคาซึ่งจำเป็นจะต้องได้ เพราะเกี่ยวข้องกับสถานที่ซึ่งให้ความ
 ความสะดวก แต่ในมาตรา ๒๕ นี้เป็นเรื่องลดอากร ไม่เกี่ยวกับปัญหา
 ความสะดวกอะไรนัก เพราะฉะนั้นต้องให้เป็นอธิบดีกรมสรรพากร

นายดิเรก ชัยนาม กล่าวว่ ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างสมบูรณ์
 เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่า ถ้าเราใส่ว่าอธิบดีกรมสรรพากร หรือ
 ข้าหลวงประจำจังหวัด อาจเกิดขึ้น ปัญหาจึงมีต่อไปว่า อธิบดี
 กรมสรรพากร หรือข้าหลวงประจำจังหวัดก็ตั้ง ๒ คนต้องมีอำนาจ
 ด้วยกัน อาจจะเป็นปัญหาเกิดขึ้น ทางฝ่ายบริหาร เพราะอาจจะมีมติ
 ต่างกัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าเคยอ่านหนังสือในเรื่องภาษีๆ นานหลายฉบับเหมือน
 กัน ตามปกติกฎกระทรวง ถ้าในบางกอก ให้เป็นหน้าที่อธิบดีกรม
 สรรพากร หัวเมืองเป็นหน้าที่ข้าหลวงประจำจังหวัด เราจะเอา
 ข้าหลวงประจำจังหวัดไปปนกันไม่ได้ เพราะว่ากฎกระทรวงกับกฎหมาย
 เป็นคนละเรื่อง อีกประการหนึ่ง ที่กรรมการว่า ในเรื่องนี้ เฉพาะ
 มาตรา ๒๕ จะส่งวนไว้ซึ่งอำนาจ จะให้แก่อธิบดีกรมสรรพากรนั้น
 ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วย เพราะว่าหัตถ์พิมพ์ ซึ่งออกตั้งหัตถ์พิมพ์ อยู่ใน

ที่ซึ่งไม่สามารถจะไปได้ เช่นอยู่ที่แม่ฮ่องสอน อธิบดีกรมสรรพากร
 ไม่สามารถจะไปด้วยตนเอง แม้จะส่งหลักฐานไปประกอบก็จะได้ผล
 จากข้าหลวงประจำจังหวัดนั้นเอง เมื่อเช่นนั้นแล้วข้าหลวงประจำจังหวัด
 ควรจะเป็นผู้ตรวจหลักฐานอันใดโน้น ที่อธิบดีกรมสรรพากรไปไม่ถึง
 หรือไปถึงก็ไม่ได้ผล เราเชื่อเกียรติยศมาแต่หลายมาตรา โดยหลักการ
 ทั่ว ๆ ไป เราก็ให้เกียรติยศแก่ข้าหลวงประจำจังหวัดอยู่แล้ว ในกฎหมาย
 ระเบียบเดียว ข้าหลวงประจำจังหวัดยกให้เป็นตุกเมียหลวงในมาตราหนึ่ง
 อีกมาตราหนึ่งยกให้เป็นตุกเมียน้อย มันเป็นกฎหมายระเบียบเดียวกัน
 นะครับ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเพิ่ม
 ข้าหลวงประจำจังหวัดต่อท้ายอธิบดีกรมสรรพากร โปรดยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือเป็นจำนวนมาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเพิ่ม
 โปรดยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือเป็นจำนวนน้อย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ที่ประชุมจำนวนมากเห็นว่า
 ให้เพิ่ม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ฉันทันนี้บัญญัติของรัฐบาล
 ๒ เรื่อง เพราะฉะนั้นเรื่องพระราชบัญญัติอากรมฤตก จึงใช้ได้เพียงเท่า
 ๕
 นก่อน

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ และการเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๖

ร.อ. หลวงชำนาญวาจาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่ สำหรับร่างพระราช
บัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง ซึ่งรัฐบาลเสนอเป็น
การค่อนั้น ความประสงค์ของรัฐบาลในวั้นนี้ มีเพียงว่าขอให้สภาฯ
พิจารณารับหลักการในร่างพระราชบัญญัตินั้น ว่าสมควรจะรับหรือไม่
เพื่อที่จะให้การปรึกษาดำเนินไปโดยรวดเร็ว ขอให้บรรดาสมาชิกต่าง ๆ
หรือขอให้ ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดหนึ่ง ซึ่งทางรัฐบาล
เห็นว่าถ้าได้กรรมาธิการวิสามัญซึ่งเป็นผู้ที่ร่างพระราชบัญญัติเองแล้วจะ
ทำให้การปรึกษาหารือดำเนินไปได้ โดยเรียบร้อย แต่รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง
ในการที่ที่ประชุมจะตั้งกรรมาธิการเพิ่มเติมขึ้นไปในเมื่อที่ประชุมรับหลัก
การแล้ว ขอให้ท่านประธานกำหนดวันตั้งคำแปรญัตติไปยังกรรมาธิการ
ชุดที่คงขึ้นนั้นด้วย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ พูดถึงเรื่องการรับหลักการ
ก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่าจะมีข้ออภิปรายอะไรบ้างก็เชิญ

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ขอประทานโทษกรรมาธิการที่คงขึ้นก่อนนั้นคือใครบ้าง อยากจะทราบ

ร.อ. หลวงชำนาญวาจาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่ มี ๓ หลวงประดิษฐ์
มนูธรรม ๒ หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ๓ ดร. เตือน บุญาค

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่าจะ
ในการที่เราจะตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเช่นนี้ โดยที่เรา
เพิ่งตั้งถึงหกถกการศึกษาก็เจ้าผู้ตั้งก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ
มาก แต่ก่อนที่ข้าพเจ้าจะรับหลักการนี้ข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่ใช่เรื่องดีอะไร
อยากจะขอทราบว่าจะทางเจ้าหน้าที่ได้งบประมาณในการที่จะตั้ง
ประมาณนี้ได้แล้วหรือไม่ และเท่าไร

พระพิณิจนากกร รับรอง

ร.อ. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่าจะ ขอให้หลวงประดิษฐ
มนูธรรมแถลง

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวว่าจะ สำหรับในเรื่องงบประมาณ
ที่ได้กำหนดไว้ในขั้นต้นว่า จะขอเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ในร่าง
เดิมเราได้ว่าจะขอเงินเท่ากับที่รัฐบาลได้อุดหนุนอยู่ในเวลานั้นเท่านั้น ไม่ขอ
เพิ่มอีก กล่าวคือ ในเวลานี้รัฐบาลได้มีการอุดหนุนการศึกษาประเภท
น้อย คือ คณะนิติศาสตร์ และรัฐศาสตร์ การอุดหนุนนั้นคือ ได้
อุดหนุนโดยที่จ้างศาสตราจารย์ หรือแต่งตั้งศาสตราจารย์ ให้ได้รับ
ตำแหน่งนั้นๆ นอกจากนี้ยังได้มีการอุดหนุนในเรื่องที่จะอนุญาตให้จ้าง
ผู้สอนชนิดวิสามัญ คือมาสอนชั่วคราวชั่วคราวในคณะนิติศาสตร์ และ
รัฐศาสตร์ นั้นด้วย รายการละเอียดของเงินอุดหนุนนั้นเป็นเงินเท่าไร
เราจะได้ปรับปรุงให้แน่ชัดเมื่อได้ตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ แต่ขอแจ้ง

ต่อที่ประชุมว่า เงินที่จะขอรับจากรัฐบาลนั้น ไม่ใช่จำนวนเงินที่เพิ่ม
 นอกเลย คือ เป็นจำนวนเงินในงบประมาณที่เคยได้อยู่เท่าไร ก็ขอ
 เอาเท่านั้น และนอกจากนั้น มหาวิทยาลัยนี้หวังที่จะเลี้ยงตนเองได้
 เช่นกับสอนค่าบรรยายก็ดี คือไปเราจะได้พิมพ์ชนโดยราคาถูก เพื่อ
 ให้ผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสได้ศึกษาได้ทั่วกัน และในการ
 หนึ่ง เมื่อใดมหาวิทยาลัยเลี้ยงตัวได้อย่างเต็มที่ ถึงกับ
 ไม่ต้องขอเงินจากรัฐบาลได้แล้ว เมื่อนั้นมหาวิทยาลัยก็ขอลดเงินจำนวน
 นั้น หรือไม่เอาเลย การกระต่าง ๆ นั้นเราก็ได้แต่เพียงประมาณเท่านั้น
 ว่าจะใช้จ่ายเท่านั้นเท่านั้น แต่การที่จะแถลงต่อที่ประชุมว่าจำนวนจริง
 เป็นเท่าไรแล้ว จะต้องรู้ว่าจำนวนกันเรียนมีอยู่สักเท่าไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าพอใจแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับ
 หลักการพระราชบัญญัตินี้ส่งให้กรรมาธิการไปพิจารณาได้ โปรดยกมือ
 ขึ้น

ที่ประชุมยกมือขึ้นพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ปัญหาต่อมาว่า เราควรจะ
 ช่อมแซม กรรมาธิการชุดเก่าที่มีอยู่ ๓ คนหรือไม่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ดูเหมือนข้าพเจ้ายังมีความเข้าใจผิดในเรื่องนี้อยู่ คือเมื่อเรา

รับหลักการ เราจะต้องส่งไปให้กรรมการชุด ๘ คน ที่เมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๓ นั้น ไม่ใช่ ๓ คนนี้ ทันทานรัฐมนตรีผู้หนึ่งเสนอเป็น ๒ ญัตติๆ หนึ่งเราจะตั้งกรรมการวิสามัญชุดหนึ่ง อีกญัตติหนึ่งเราจะตั้งกรรมการเพิ่มไปให้พอแก่ เป็น ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. คนก็แล้วแต่ เป็น ๒ ญัตติไม่ใช่เพิ่ม ๓ คน

ร.อ. หลวงช้างนาถสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่่า ญัตติที่รัฐบาลเสนอได้เห็นว่าพระราชบัญญัติอันนี้ได้ ทำมาด้วยบุคคลตั้งที่กล่าวมาแล้ว รวม ๓ คนด้วยกัน บุคคลทั้ง ๓ คนนี้ได้ตรวจค้นหาหลักฐานต่างๆ ในการร่างพระราชบัญญัติ รัฐบาลจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะให้ การปรึกษาดำเนินไปโดยรวดเร็วและไม่ชักช้า จึงเสนอขอให้ตั้งกรรมการวิสามัญชุดนอกชุดหนึ่งซึ่งมีบุคคล ๓ คนนี้ เป็นกรรมการด้วย ส่วนที่ประชุมจะเห็นอย่างไร รัฐบาลไม่มีความขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า เขาอย่างใหม่ละ คือ ๓ คนที่ส่งมาแล้ว รวมเข้ากับกรรมการประจำของสภาฯ รัฐบาลจะพอใจหรือไม่ และเราจะได้ไม่ต้องเสียเวลา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่่า ในการที่เราจะตั้งกรรมการชั้นพิจารณาร่างกฎหมาย ถ้าจะเอา ๓ คน ไปพิจารณาในสิ่งที่ตัวทำมาแล้ว ไม่ชอบด้วยหลักการ เดียวกับกรรมการ ๓ คน ท่านเห็นว่าพิมพ์ร่างกฎหมายมาให้เรา เราถัดกับจะโยนไปให้ท่านพิจารณาก็ จะกลับมาเป็นรูปเก่า

ร.อ. หลวงชำนาญวาณิช ร.น. กล่าวถึง บางที่สมาชิกที่กล่าว
นั้น จะเข้าใจผิดไป รัฐบาลได้บอกแล้ว ว่าความประสงค์ที่จะให้
กรรมการ ๓ คน ซึ่งเป็นผู้ร่างมารวมอยู่ด้วย เพื่อจะได้ตอบข้อ
ข้อสงสัยอะไรต่าง ๆ รัฐบาลไม่ได้ขัดข้องเลยในการที่จะตั้งกรรมมา
ธิการเพิ่มเติมขึ้นอีกเป็นจำนวนเท่าไร

ด. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวถึง
ตามความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่า สภาฯ นี้ควรจะตั้งกรรมการเพิ่ม
เติมขึ้นอีกเล็กน้อย

ทำการแทนประชาชนสภาฯ กล่าวถึง เรามีกรรมการครบร่าง
พระราชบัญญัติข้อหนึ่งแล้ว ซึ่งสภาฯ นี้ได้ตั้งไปแล้ว แต่รัฐบาล
ขอเสนอว่าสภาฯ นี้จะตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นอีก นอกจากที่ตั้งไว้แล้ว
และขอรับรองว่ากรรมการวิสามัญนั้น อยากจะใครก็ได้กรรมการทั้ง
๓ รวมอยู่ด้วย มีปัญหาว่า เราจะใช้กรรมการชุดเดิมที่สภาฯ นี้
ได้ตั้งไว้แล้วหรือไม่ หรือจะให้ไปเป็นไปตามคำเรียกร้องของรัฐบาล

ร.อ. หลวงชำนาญวาณิช ร.น. กล่าวถึง ข้าพเจ้าขอให้ที่
ปรึกษาอธิบาย

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรกรรม ทรงอธิบายว่า ข้อที่จะตกลง
เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวแล้ว แต่ในในเรื่องนี้สภาฯ จะส่งเรื่อง
ไปให้กรรมการวิสามัญพิจารณาหรือกรรมการสามัญ ทางฝ่าย

รัฐบาลเห็นว่าเรื่องตงมหาวิทยาลัยนั้นจะเรียกว่าเป็นเรื่องพิเศษ เรื่องเฉพาะ หรือ เทมทิกก็ได้ ไม่ใช่เป็นเรื่องทั่วไป เพราะฉะนั้น จึงได้เสนอว่า ถ้าตั้งกรรมาธิการวิสามัญได้ตั้งก็จะสะดวก เพราะฉะนั้น ในขั้นต้น ก็ควรจะตกลงกันเสียก่อนว่าจะส่งไปให้กรรมาธิการวิสามัญหรือกรรมาธิการสามัญ ถ้าสภาฯ ตกลงจะส่งไปให้กรรมาธิการวิสามัญแล้ว ทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้เสนอชื่อ ๓ คน อันที่จริง ผู้ที่ทรงนึกคือ คุณหลวงประดิษฐไพเราะเจ้าเอง กับ ดร. เตือน ก็เป็นผู้ที่คุ้นเคยกับคราวเท่านั้นเอง ในการที่เสนอชื่อทั้ง ๓ นี้ ก็เป็นว่าเป็นผู้ที่เคยได้ตรวจร่างมาแล้ว แต่ว่าทางสภาฯ ถ้าตกลงว่าจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญก็จะเพิ่มเติมผู้ใดอีกก็เป็นสิ่งที่ควรจะทำและพึงกระทำ เพราะฉะนั้น ควรจะพิจารณาว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องพิเศษ พอที่จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญหรือไม่ ถ้าตกลงว่าให้ใครเป็นกรรมาธิการสามัญก็มีกรรมาธิการอยู่แล้ว แต่เมื่อตกลงว่าควรจะส่งไปให้กรรมาธิการวิสามัญ อย่างที่รัฐบาลเสนอ เพื่อความสะดวกก็จะได้พิจารณาในส่วนตัวบุคคลต่อไป

พระสุธรรมวิจิตรชัย กล่าวว่ ในเรื่องที่จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญนั้น เป็นการค่อนข้างดีแล้ว เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เมื่อตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นแล้ว ผู้ใดจะคัดค้านเบียดเบียนอย่างไร ให้รับยื่นแก้ไขต่อกรรมาธิการวิสามัญ จะสะดวกก็กว่า แล้วจะให้ผู้ยื่นเบียดเบียนต่อกรรมาธิการวิสามัญ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา ประเดี้ยว เขาได้ พุดกันเมื่อ
จะเอากรรมวิธีการชนิดก่อน

พระสุธรรมวิจิตรัญญ์ กล่าววา ข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติอย่างนี้
ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา เข้าใจแล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรจะต้องกรรมวิธีการวิสามัญ โปรดยกมือขึ้น
ที่ประชุมยกมือขึ้นพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา ปัญหาต่อไปมีว่า เราจะต้อง
ตั้งเพียง ๓ คนซึ่งรัฐบาลเสนอ หรือว่าจะเพิ่มเติมใครบ้าง ให้สมาชิก
เสนอมา

นายสรอย ญด่าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก กล่าววา
เป็นการเทศนิคอย่างที่ท่านที่ปรึกษาได้ ประธานเมือกนี้ การที่เราจะเลือก
ควรเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นพิเศษ ดังท่านทั้ง ๓ ที่รัฐบาลได้เสนอมา

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าววา ต้อง
จำกัดเดี้ยก่อนว่า จะเอาที่คนกันแน่

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา จะจำกัดตัวไม่ได้ ต้องเสนอ
ก่อน

พระพิณิจนากกร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าววา ข้าพเจ้า
ขอเสนอ นายทองอินทร์ ฎริพัฒน์

ขุนเสนาบดี รับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวอ้าง เรื่องขึ้นเงินภาษีของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอถอนตัว

ขุนสุคนธ์วิทศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวอ้าง
ข้าพเจ้าขอถอนขอพระตำราดำสน ประพันธ์

นายสร้อย รัตปาบ รับรอง

ขุนวรดิษฐ์ ตรีคุณเจทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวอ้าง
ข้าพเจ้าอยากจะให้รัฐบาลถอนเงินคนที่เขานักศึกษาเยี่ยมในเมืองไทย
จะมีใครบ้าง เพื่อจะเดือกว่าใครควรเป็นหรือไม่ อย่างเช่นข้าพเจ้าไม่ใช่
เป็นนักศึกษา จะมาเดือกข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการตรวจร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัย เห็นจะไม่มีประโยชน์อะไร

ท้าวการแทนประธานสภา ฯ กล่าวอ้าง รัฐบาลจะแนะนำได้หรือไม่

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวอ้าง
ข้าพเจ้าขอถอนขอพระยามานฉะราชเสถียร

นายมงคล รัตนวิจิตร รับรอง

หลวงวณิชปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวอ้าง ข้าพเจ้า
ขอถอนขอพระเวียงวิรัชพากย์

หลวงชำนาญนิติเกษตร รับรอง

ว.ต.ถิต วิคพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพทตุง กล่าวอ้าง จรตองการ
กักกันให้ เสนอกันให้ แน่นนอนเสียก่อน เพราะเกรงว่าจะซ้ำ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวอ้าง มีผู้เสนอขึ้นชื่อ ๕ ก็ ๕ ๗ ก็ ๗
พระยามานวราชเสวี กล่าวอ้าง ข้าพเจ้าขอถอนตัว เพราะเรื่อง
ข้าพเจ้าได้เห็นมาครั้งหนึ่งแล้ว และนอกจากนั้นก็ไม่มีอะไร

นายสวัสดิ์ ยุทธะเวส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าวอ้าง
ข้าพเจ้าขอเสนอเจ้าพระยาธรรมยาธิบดี

เจ้าพระยาธรรมยาธิบดี กล่าวอ้าง ข้าพเจ้าขอถอน เพราะ
ข้าพเจ้าก็เห็นมาแล้ว และเพิ่มขอด้วยแล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวอ้าง เรื่อง
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะเป็นเรื่องด่วน ให้รู้โดยเร็ว ทุก ๆ คนคงตาคะ
พระราชบัญญัติอยู่ จึงขอให้มี ๕ คนก็แล้ว ไม่อย่างนั้นก็จะถึงกันขอ

ขุนการพิจิตร กับพระยาประมวญวิชาพูด รับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวอ้าง คงเห็นเพิ่มเติมเพีย
พระสารธูต ๑ กับพระเวียม ๑ รวม ๒ คน มีผู้รับรองถูกต้องแต่
ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามจำนวนนี้ คือ ๕ คน โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวอ้าง แต่เป็นหน้าที่ของสภา
ตามข้อบังคับนี้ จะกำหนดว่าควรมอบให้กรมการปกครองไปพิจารณา
ก่อน

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหา
 ข้าพเจ้าขอเสนอให้พิจารณาภายในกำหนด ๗ วัน เพราะมีอยู่ไม่กี่มาตรา
 ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวหา กัดว่าจะไม่แล้ว เพราะมี
 ญัตติใหม่ที่เสนอรัฐบาล และของเก่าที่ยังค้าง

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหา
 ถ้าเช่นนั้นขอเสนอให้เป็น ๑๕ วัน

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวหา เวลา
 ๑๕ วันนั้นออกจะมากไป ข้าพเจ้าขอให้ ประธานถาวรมาชิกถาม ว่าจะ
 ทำได้กี่วันจึงจะเสร็จ

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวหา ความจริงถาวรมาชิกพยายาม
 จะให้เสร็จไวที่สุด ถ้าหากว่าสมาชิกได้ส่งคำแปรญัตติมาไวที่สุด ก็
 ก็พิจารณาไวที่สุด

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวหา เป็นอันว่า ๗ วัน วันพฤหัสบดี
 หน้า เราจะประชุมพิจารณากันเสียทีเดียว

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวหา จะพยายามให้ทัน นอกจากจะ
 มีเหตุสุดวิสัย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวหา ต่อจากนี้เป็น ญัตติฉบับ ของ
 รัฐบาล เหมท่านผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปได้

พระราชทาน
วง ๗ วัน เป็น

๗ อย่าง และภายใน

หวัดเชียงใหม่ กล่าวคือ ถ้า
รมาชิกการที่เดียวหรือ

กล่าวคือ ถ้าหากว่าสมาชิกต้องการ
บริการจะได้เสนอต่อสภา ฯ ให้ทันทีในวัน

ชานสภา ฯ เสนอร่าง พระราชบัญญัติระเบียบ

๗ พุทธศักราช ๒๔๗๖

มองขำรองนาควาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวคือ สำหรับร่างพระราช
ราชการพลเรือน ซึ่งรัฐบาลเสนอ ก็มีค่าความประสงค์ที่จะดำเนิน
เองเดียวกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง
ได้กล่าวแล้ว และพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลได้ตั้งกรรมาธิการขึ้น
พิจารณาซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงของทุกๆ กระทรวง และรวมทั้ง
หลวงประดิษฐมนูธรรม หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร จรุงวรรณ ดร.
เดียน บุนนาค ฉะนั้นสำหรับในการที่จะปรึกษากันต่อไป ถ้าแม้ว่าสภา ฯ

มีความเห็นด้วยกับที่รัฐบาลได้เสนอแล้ว กล่าวคือ เมื่อได้ตกลงรับ
 หลักการของร่างนี้ได้พิจารณาและตั้งกรรมาธิการวิสามัญชุดหนึ่งขึ้นแล้ว
 รัฐบาลขอเสนอหลวงประดิษฐมนูธรรม หม่อมเจ้าจรรณไวทยากร
 จวรรณ ดร. เคือน บุญาคเป็นกรรมาธิการวิสามัญร่วมอยู่ด้วย ทั้งนี้
 เพราะบุคคลเหล่านี้ได้เข้าในการร่างมาแล้วตั้งแต่ต้น ฉะนั้นย่อมเป็นประโยชน์
 แก่การที่จะได้ข้อข้อซักถามความมุ่งหมายในร่างนี้ได้ ส่วนที่จะให้มี
 กรรมาธิการอื่นๆ เพิ่มขึ้นอีกเท่าใดนั้น รัฐบาลไม่ขัดข้อง สุดแต่ที่ประชุม
 จะได้เสนอขึ้น

ขุนสุมหารทิตะคดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
 ก่อนที่ข้าพเจ้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งแห่งสภาฯ นี้ จะได้รับรองในหลักการใน
 พระราชบัญญัติที่กล่าวถึงจะปรึกษากันอยู่ ข้าพเจ้าอยากจะขอถามรัฐบาล
 ในบางประการ เพราะเหตุที่ว่า เมื่อพระราชบัญญัตินี้ได้รับรองหลักการ
 แล้ว เป็นหน้าที่ของบรรดาสมาชิก ซึ่งมีสิทธิที่จะแปรญัตตินี้ได้ ข้อที่จะ
 ถามนี้ แท้จริง ถ้าจะตื้นๆ ก็เป็นข้อเล็กน้อย แต่ในเมื่อพระราชบัญญัติ
 นี้เป็นพระราชบัญญัติซึ่งว่าด้วยระเบียบของข้าราชการพลเรือนแล้ว ข้อที่
 จะถามนี้ นับว่าเป็นระเบียบอันสำคัญส่วนหนึ่ง ก็คือ การที่ได้บัญญัติ
 พระราชบัญญัตินั้น ข้าพเจ้ายังสงสัยว่า ไหนๆ เรา ก็ได้บัญญัติระเบียบ
 ต่างๆ กันแล้ว การแต่งกายของข้าราชการพลเรือนนั้น นับว่าเป็น
 ระเบียบส่วนหนึ่ง แต่เหตุใดจึงไม่มีอยู่ในพระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่า

เท่าที่เรากระทำกันมานั้น จะแสดงให้เห็นได้ กระทบวงพระบรมกรรมต่าง ๆ เรามีคนแต่งตัวมากที่สุด ก็คือ นุ่งผ้าและนุ่งกางเกง เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าระเบียบการแต่งตัวนี้ ควรจะได้อยู่ในพระราชบัญญัติกันแล้ว บางทีจะเป็นส่วนหนึ่งในระเบียบราชการอันน่าดู แต่อยู่ที่ข้าพเจ้าถามนี้ ข้าพเจ้าสงสัยว่าการแต่งกายนั้น ถ้าจะบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินั้น จะผิดเทคนิคของกฎหมายหรือไม่ เพื่อการอธิบายต่อไป

ร.อ. หุดวงษ์รังนาหวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวหาว่า รัฐบาลขอให้ท่านที่ปรึกษาอธิบาย

ทำการแทนประธานสภาฯ อุนุมัตติ

หม่อมเจ้าวรรณไฉทยากร วรรณรณ ทรงกล่าวหาว่า ในเวลานี้ก็มีพระราชบัญญัติการแต่งกาย คือเครื่องแบบต่าง ๆ อยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ถ้าจะแก้ไขเพิ่มเติม หรือทำพระราชบัญญัตินั้นใหม่ ก็ควรจะเสนอทางโน้น เป็นอีกเรื่องหนึ่งต่างหากจากพระราชบัญญัตินั้น ซึ่งเกี่ยวกับ ระเบียบข้าราชการพลเรือน ส่วนการแต่งกายของข้าราชการพลเรือนเป็น อีกเรื่องหนึ่งต่างหาก

ขุนด้มาหารหิตะคดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวหาว่า ในเมื่อข้าพเจ้าได้ ฟังคำแนะนำของท่านที่ปรึกษาแล้ว ข้าพเจ้ายอมเชื่อว่า บางทีจะผิดรูปเทคนิคของกฎหมายไปบ้าง แต่กระนั้น ข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อรัฐบาลให้ระมัดระวังว่า ไหน ๆ จะเป็นระเบียบแล้ว ทำไมเครื่องแต่งตัว

ปกติ ไม่ใช่เรื่องแบบ เราควรจะมีกันเสียบ้าง เพื่อจะได้เป็น คู่กับ
พระราชบัญญัตินี้ นับว่าจะได้เป็นระเบียบข้าราชการที่เต็มบริบูรณ์ทีเดียว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ไม่มีท่านผู้ใดสงสัยในหลัก
การหรือ ถ้าอย่างนั้น จะได้ขอมติของที่ประชุมเสียเลย ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ส่งไปให้กรรมาธิการพิจารณา
สมาชิกก็พร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ปัญหาต่อไปมีว่า ควรตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญหรือกรรมาธิการสามัญประจำของเรา ท่านผู้ใดเห็น
ว่า ควรจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญ โปรดยกมือขึ้น
ที่ประชุมส่วนมากเห็นว่าควรตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ที่รัฐบาดเด่นคือ ๓ คน ที่
ได้กล่าวนามมาแล้วตามที่ได้เสนอมานี้ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะเพิ่มเติม
ผู้ใดก็ให้เสนอมานี้

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวคือ พระราช
บัญญัตินี้เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือน ๓ ท่านที่เป็นกรรมาธิการอยู่แต่
ไม่ได้ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ข้าพเจ้าขอเสนอให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็นกรรมาธิการด้วย เว้นแต่
กระทรวงกลาโหม และกระทรวงยุติธรรม

น.ต. หลวงชำนาญวาณิชวัฑฒ์ ร.น. กล่าวว่า รัฐบาลไม่ขัดข้อง
ในการที่จะทำเช่นนั้น แต่เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ได้นำเข้าที่ประชุมคณะ
รัฐมนตรีแล้ว ถ้าจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือรัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงเป็นกรรมการตรวจร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็คงจะออก
มาเป็นรูปเช่นเดิมนั่นเอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ก่อนที่จะเสนอเพิ่มเติมกรรมการ เราคงคิดว่า ใต้พระราช
บัญญัตินี้ไม่เกี่ยวกับหลักสูตรมากนัก สำหรับที่เกี่ยวกับหลักสูตร เราก็มี
อยู่ ๓ คนแล้ว พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนระบบเก่าเมื่อออก
ไปแล้ว พวกที่ปฏิบัติการร้องว่า เรายาษบุรุษไปบรรจุทำงานไม่ได้
ต้องไปฝึกหัดงานกันคงมี ก็ทำงานกันไม่ได้ ใต้พวกบริหารร้องทุกข์มาก
เหลือเกิน ทนเพื่อให้ได้ผลดี ก่อนที่ท่านสมาชิกจะเสนอผู้ใดเป็นกรรมา
การเพิ่มเติม ควรเลือกเอาผู้ที่เคยทำราชการในฝ่ายปกครอง ที่ทำงาน
มานานแล้วด้วย ในที่นี้ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาสุรคามภักดีภักดี ซึ่งเคย
เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดมาแต่หลายแห่ง

ต. เทียม ศรีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า
เมื่อกษัตริย์ของข้าพเจ้าได้พูดพลั้งเผลอไปคำหนึ่ง คือ คำว่า "ไอ"
เพราะฉะนั้นขอให้ถอนเสียด้วย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า คำว่าอะไร

ค. เทียม ศรีพิบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า
คำว่า “ไอ”

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ไอ นั้น บางทีสมาชิกจะฟังผิดไป มันเป็นคำว่า “อะ อะ อะ”
ไม่ใช่ “ไอ” โดยเพราะเรื่องนี้ ข้าพเจ้าไม่ถอน มันเป็นคำว่า อะ
อะ ไม่ใช่ ไอ

นายชุน บัณฑิตานนท์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอพระพิณจนากร

ค. เทียม ศรีพิบัติ รับรอง

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอออกตัว ว่าไม่สามารถ

ทำการแทนประชาชนได้ ๕ กล่าวว่า จะเสนอใครอีกบ้าง

พระยาประมวญวิสาขาพูด กล่าวว่า ข้าพเจ้าอยากจะให้ กำหนด
จำนวนลงไปว่าเท่าไรกันแน่ แต่จะได้เลือกกันในจำนวนที่กำหนดนั้น

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ตาม
ที่ทราบเรียบร้อยแล้ว ความประสงค์จะให้รวดเร็ว มีหลายนายจะชักช้า
ขอให้ มี ๕ เช่นคราวก่อนนั้น

พระพิณจนากร กับ ค. เทียม ศรีพิบัติ รับรอง

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
กล่าว ว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์

ขุนครุการพิจิตร รับรอง

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงศรีประกาศ

พระพิณจนากร รับรอง

ค. เทียม ศวีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าว ว่า ข้าพเจ้า
ขอเสนอ หลวงนรินทร์ประสาทรเวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี
หลวงศรีประกาศ และ หลวงนรินทร์ประสาทรเวช ขอถอน

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนสุมหาทร ฯ

ค. เทียม ศวีพิสิฐ รับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าว ว่า เวदानันท์ ๒ เพราะฉะนั้น
ต้องเลือก ที่เสนอมาใหม่มี พระยาสุรคาม ฯ, นายทองอินทร์,
ขุนสุมหาทร ฯ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าว ว่า เพื่อตัดเวตาของสภา ฯ อันมีค่า ข้าพเจ้าถึงแม้จะเคยเป็นนาย
อำเภอ แต่ดำยังหนุ่มเหลือเกิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถอน

ขุนส่มาหารหิระคคี่ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา
ตามทีต่มาชิกผู้หนึ่งให้เกียรติยศ เสนอ ข้าพเจ้า เป็นกรรมาธิการ อีกผู้หนึ่ง
ข้าพเจ้าเห็นจะต้องขอความกรุณาถอนตัว เพราะเหตุว่า เวลาไม่สู้มี
มากนัก ต้องเป็นกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมด้วย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา ยังขาดอยู่อีกนายหนึ่ง
นายแชน ยูนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าววา ข้าพเจ้า
ขอเสนอ พระยาประมวญ ฯ

นายเขียน กาญจนพันธ์ วัชรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา ๕ คนพอค้แล้ว ถ้าไม่มี
ใครเสนอทีจะได้อีกว่าหมดเพียง ๕ นาย มีต่มาชิกเสนอเพิ่มเติม พระยา
สวคาม ฯ กับพระยาประมวญ ฯ ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านจะได้อิงมติตาม
นั้น ต่อไปทีจะได้อำหนดเวลาว่าควรให้แล้วในทีวัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าววา ขอเสนอ ๗ วันเท่ากำหนดเดิม คือพระราชบัญญัติมห
วิทยาลัย ฯ

ค. เทียม ศวีพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๕ วัน เพราะว่ามีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ฯ อยู่
แล้ว ๗ วันจะทำไม่ทัน ควรจะเป็น ๑๕ วัน

๖๓๘

หตวงประคิษฐมนุชรรม กต่าวด่า
เสร์จโดยเวร์ววันเท่าที่ไต้ทรวมอยู่แต่
เท่าไรก็ไม่ว่า ยินดีทำให้ทงน
พร้อมกันเมื่อไร ข้าพเจ้าก็
รับรองว่า จะรับเวร์งไว้
พยายาม

ท่ากา

๗ วัน

ไปให้กรว.

นายทอง

กต่าวด่า มีญติคิตว
จะแจ้งต่อที่ประชุม ถ้าป
ในอนัน

ท่าการแทนประธานสภาฯ กต่า
ออกจากกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม
ตัวมาได้ เพราะฉะนั้นขอให้ผู้อื่นเพิ่มเติม

พระยาประมวญวิชาวุฒ กถ่าว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองอินทร์
เป็นผู้แทน

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กถ่าว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายถัก รัตนพันธ์

ขุนชำนาญภาษา วัชรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กถ่าว่า ฉะเพาะการเดือดกรรมา
ชัการส่ง นาย^๕ตามข้อบังคับ^๕จะ^๕ต้อง^๕มีการ^๕เขียน^๕ชอก^๕นี้ ^{๖๕๕๕๕}จน^๕ก^๕เขียน^๕แล้ว
เพราะ^๕ฉะ^๕นั้น^๕ข้า^๕พ^๕เจ้า^๕ขอ^๕อนุ^๕ญา^๕ค^๕ที่^๕ประ^๕ช^๕ม^๕โ^๕ค^๕ด^๕ย^๕ค^๕ร^๕ง

นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กถ่าว่า เพื่อเป็นการคัดเลือกของสภาฯ ข้าพเจ้าขอถอนตัว เพื่อไม่
ต้องลำบาก

ทำการแทนประธานสภาฯ กถ่าว่า เป็นอันตกลง ถ้าไม่มีผู้ใด
คัดค้าน มีเรื่องเสนอขึ้น จะเสนอให้ประชุมทราบ คือการคัดค้าน
การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่องนี้ นายหอ ไทมานิต
นายยก พรหมแก่น นายช่วง ทวีทรัพย์ นายอ่อน พุ่มพวง นาย
พิน พรหมแก้ว นายแพ สังกาศ ร้องคัดค้านการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมานายพิน นายอ่อน นายแพ นายยก นายหอ
ร้องขอถอนชื่อออกจากคำร้องนั้น เป็นรายงานของกรรมาธิการ แปล
ว่าตกไปในอัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เห็นสมควรตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกา และประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ให้การได้ดำเนินไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาและพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖ เดี่ยหนึ่งก่อน จึงลงมติให้ตั้งหลวงประพนธ์ นิตยวรรค เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และหลวงดำรง อิศรานุวรรค เป็นประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินสืบไป แปลว่า ดำเนินตามพระราชบัญญัติที่ทรงชนแล้ว จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนสภาฯ นี้เดี่ยก่อน

ร.อ. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่ สำหรับเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา คือหลวงประพนธ์ นิตยวรรค นั้น เดิมทีเคยพระสารสาสน์ ประพนธ์ ได้เป็นผู้ทำการอยู่ บัดนี้เมื่อพระสารสาสน์ฯ ย้ายไปแล้ว หลวงประพนธ์ฯ ผู้มีคุณวุฒิสมควรก็ได้เดอนชนเป็นแทน ส่วนประธานคณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดินนั้น หลวงดำรง อิศรานุวรรค ซึ่งเป็นตัวอธิบดีกรมตรวจเงินแผ่นดินก่อนนั้นเอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดคัดค้าน ก็จะได้ ถ้อยว่สภาฯ นี้ลงมติดามนั้นแล้ว

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เด็กประชุมเวทนา ๓๘.๐๐ นาฬิกา

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์

ร.ต. ถัด รัตน์พันธุ์

มงคล รัตน์จิตร

บุญแถม ปิตยานนท์

พระพิไลยสุนทรการ

ตรวจแล้ว ๒๔/๓๓/๗๖

ปพาฬิ บุญ-หลง

ประเสริฐ ปัทมะสุนันต์

นายศิริ อินทร

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

นายบุญช่วย สุนทรมัต

นายจัมใจ พาหุรักษ์

นายสนั่น ประวาหะวิน

ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยาเทพหัสดิน

ทำการแทนประธานสภาฯ

หลวงคทกรรรมยดี

เจ้าธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร